

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af effektiv energianvendelse og
drivhusgasreduktion
(Grøn skattereform, energisyn og energiledelsessystemer)

§ 1

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 296 af 17. marts 2023, som ændret ved [§ 4 i L 26, fremsat 4. oktober 2023], foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

Obligatoriske energiledelsessystemer, energisyn og klimasyn for visse virksomheder

Energiledelsessystemer og energisyn

§ 15. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at visse virksomheder er forpligtede til at indføre et energiledelsessystem eller til at gennemføre energisyn. Ministeren kan herunder fastsætte regler om følgende:

- 1) Hvilke virksomheder der er omfattet af krav om at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn.
- 2) Krav til indhold, omfang, offentliggørelse og anvendelse af kvalificerede eksperter.
- 3) Krav til rapportering, dokumentation, indberetning, frister, anvendelse af relevante standarder og anvendelse af akkreditering- og certificeringsordninger.
- 4) Hel eller delvis undtagelse fra krav om at indføre et energiledelsessystem eller at gennemføre energisyn.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de omfattede virksomheder afholder de omkostninger, der er forbundet med at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1.

Klimasyn

§ 16. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at visse virksomheder er forpligtede til at gennemføre klimasyn med fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag. Ministeren kan herunder fastsætte regler om følgende:

1) Hvilke virksomheder der er omfattet af krav om at gennemføre klimasyn.

2) Krav til indhold, omfang, offentliggørelse og anvendelse af kvalificerede eksperter.

3) Krav til rapportering, dokumentation, indberetning, frister, anvendelse af relevante standarder og anvendelse af akkreditering- og certificeringsordninger.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de omfattede virksomheder afholder de omkostninger, der er forbundet med at gennemføre klimasyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1.

Godkendelsesordning for eksperter der udfører energisyn eller klimasyn

§ 17. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, eller § 16, stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om betingelser for godkendelse, om registrering, administration og tilsyn i forbindelse med godkendelsesordningen.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bemyndigelse af en institution under ministeret, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation til at godkende og føre tilsyn med eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, eller § 16, stk. 1, og til at opkræve gebyr efter regler udstedt i medfør af § 17 b, stk. 2.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation, der er bemyndiget til at varetage opgaver i regler fastsat i medfør af stk. 2.

Tilsyn og påbud

§ 17 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud vedrørende regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1 og til at udstede påbud i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2.

Gebyr

§ 17 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn efter regler udstedt i medfør af § 17 a.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17.«

2. I § 20, stk. 4, nr. 2, indsættes inden »§ 19, stk. 1«: »§ 17, stk. 2, § 17 a, stk. 3 og«.

3. I § 21, stk. 1, udgår »store«.

4. I § 22, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 17, stk. 2,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på energisyn med frist for indberetning før lovens ikrafttræden. For sådanne energisyn finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Bemyndigelse til at fastsætte regler om energiledelsessystemer og energisyn for visse virksomheder

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Gældende national ret

2.1.1.2. Gældende EU-ret

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2. Bemyndigelse til at fastsætte regler om klimasyn for visse virksomheder

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget skal muliggøre implementering af de krav om energiledelsessystemer og energisyn, der fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/995 (omarbejdning) (energieffektivitetsdirektivet).

Energieffektivitetsdirektivet forpligter bl.a. medlemsstaterne til at sikre, at virksomheder med et stort energiforbrug indfører et energiledelsessystem eller gennemfører energisyn. Virksomhedens forpligtelse afhænger af deres energiforbrug. Virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug over 85 TJ (terajoule) skal i henhold til energieffektivitetsdirektivet indføre et energiledelsessystem, og virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug over 10 TJ vil skulle gennemføre energisyn. Forpligtelserne skal bidrage til at finde og kortlægge virksomhedernes omkostningseffektive energieffektiviserings- og besparelspotentialer, samt bidrage til, at virksomhederne får et overblik over potentialerne for at spare på energien og dermed muligheden for at reducere omkostningerne til energi og øge konkurrenceevnen.

Med lovforslaget foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke virksomheder, der skal indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn samt de nærmere regler for dette, herunder bl.a. krav til indhold, frister, rapportering og anvendelse af standarder og akkreditering- og certificeringsordninger. Med den foreslåede bemyndigelse sikres grundlaget for, at artikel 11 i energieffektivitetsdirektivet kan implementeres i dansk ret.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til regler, der skal sikre gennemførelse af dele af Aftale om Grøn Skattereform for industri m.v., af 24. juni 2022 som blev indgået mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti (Grøn Skattereform 2022). Aftalepartierne blev med Grøn Skattereform 2022 enige om, at energisynsforpligtelsen skulle udvides til et klimasyn. Udvidelsen til klimasyn vil indebære, at der vil være et supplerende fokus på at kortlægge og identificere CO₂-reducerende tiltag hos de omfattede virksomheder. Det blev endvidere aftalt, at der skal indføres krav om gennemførelse af klimasyn for at kunne modtage omstillingsstøtte som aftalt med Grøn Skattereform 2022. Kravet skal i kombination med det økonomiske incitament fra CO₂-afgiften, der indføres fra 2025, understøtte, at virksomheder får udarbejdet en handlingsplan for hel eller delvis grøn omstilling både på kort og længere sigt.

Det foreslås med lovforslaget, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse virksomheder skal

gennemføre et klimasyn med fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag, herunder bl.a. de nærmere regler for krav til indhold, frister, rapportering og anvendelse af standarder og akkreditering- og certificeringsordninger. Det forventes, at de virksomheder, der vil blive forpligtet til at gennemføre klimasyn vil være de samme virksomheder, som vil blive forpligtede til at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Bemyndigelse til at fastsætte regler om energiledelsessystemer og energisyn for visse virksomheder

2.1.1. Gældende ret

Der blev indført regler vedrørende energisyn og energiledelsessystemer i dansk ret med § 1 i lov nr. 345 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmemforsyning, lov om kommunal fjernkøling og forskellige andre love af 8. marts 2014. Reglerne sikrede implementering af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2012/27 om energieffektivitet af 25. oktober 2012 (energieffektivitetsdirektivet fra 2012). Et omarbejdet energieffektivitetsdirektiv, hvor kravene vedrørende energisyn og energiledelsessystemer er ændret, er trådt i kraft den 10. oktober 2023 og skal være implementeret i dansk ret senest den 11. oktober 2025.

2.1.1.1. Gældende national ret

Det fremgår af § 15, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 296 af 17. marts 2023, som ændret ved [L 26, fremsat 4. oktober 2023] (energispareloven), at store virksomheder minimum hvert fjerde år beregnet fra datoen for det foregående energisyn skal foretage energisyn på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at omfattede virksomheder herudover skal indsende dokumentation til klima-, energi- og forsyningsministeren om et foretaget energisyn.

Det fremgår af energisparelovens § 15, stk. 2, at bestemmelsen i stk. 1 ikke finder anvendelse for store virksomheder, der benytter og vedligeholder et energi- eller miljøledelsessystem, som er certificeret af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder, når der som en del af det pågældende ledelsessystem er foretaget energisyn som nævnt i stk. 1. Det fremgår herudover af bestemmelsen, at virksomheden skal indsende dokumentation herom til ministeren.

Det fremgår af energisparelovens § 16, stk. 1, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om krav til energisyn og energi- og miljøledelsessystemer, herunder indhold, omfang, udarbejdelse, rapportering, kontrol og anvendelse af relevante standarder.

UDKAST

Det fremgår af energisparelovens § 16, stk. 1, nr. 2, at ministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis undtagelse for elementer af energisyn, og krav til eksperter, der sikrer nødvendige kvalifikationer og uafhængighed for udførte energisyn.

Det fremgår af energisparelovens § 16, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om akkrediterings- og certificeringsordninger vedrørende energisyn og energi- og miljøledelsessystemer efter energisparelovens § 15, stk. 1 og 2.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har delegeret opgaven med at indhente dokumentation for energisyn og for benyttelse af energi- og miljøledelsessystemer efter energisparelovens § 15, stk. 1 og 2, og opgaven med at føre tilsyn og udstede påbud efter § 17, til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 14, i bekendtgørelse nr. 1366 af 28. september 2022 om Energistylens opgaver og beføjelser (delegationsbekendtgørelsen), jf. energisparelovens § 19. Bemyndigelsen til at fastsætte regler i medfør af § 16, er delegeret til Energistyrelsen jf. delegationsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, jf. energisparelovens § 19.

Det fremgår af § 3, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, i bekendtgørelse nr. 624 af 30. maj 2023 om obligatoriske energisyn i store virksomheder (energisynsbekendtgørelsen), at virksomheder omfattet af kravet om at gennemføre energisyn, kan opfylde kravet ved at gennemføre energisyn som det fremgår af energisynsbekendtgørelsens § 4, eller ved at indføre et energi- eller miljøledelsessystem. Det fremgår af energisynsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, at energisynsforpligtelsen kun vil være opfyldt, hvis den energigennemgang der foretages, opfylder kravene i § 4. Af § 3 stk. 1, nr. 2, fremgår derudover en mulighed for at foretage energisyn med forenklet rapportering. Denne mulighed kan anvendes af virksomheder hvis årlige energiforbrug ikke overstiger 1.000 MWh.

Et energisyn defineres jf. energieffektivitetsdirektivet fra 2012 art. 2, stk. 25, som en systematisk fremgangsmåde og rapport, der har til formål at opnå tilstrækkelig viden om en eksisterende energiforbrugsprofil og at identificere og kvantificere omkostningseffektive energibesparelsesmuligheder. Definitionen af energisyn fremgår endvidere af energisynsbekendtgørelsens § 2, der også indeholder andre relevante definitioner fra energieffektivitetsdirektivet fra 2012, som er knyttet til energisynsforpligtelsen, herunder definition af energi, energisyn og standarder.

Energisyn kan stå alene eller indgå i en bredere miljørevision. Minimumskriterierne til udførelsen fremgår af energieffektivitetsdirektivet fra 2012, bilag VI. Minimumskriterierne er direkte implementeret i dansk

ret ved energisynsbekendtgørelsens § 4, og omhandler bl.a. datagrundlaget for udførelsen af energisynet.

I energisynsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, fremgår undtagelsesmuligheder for energisynsforpligtelsen. Af § 3, stk. 1, nr. 3, fremgår det, at energisynsforpligtelsen kan opfyldes ved at virksomheden indfører et energiledelsessystem, der er certificeret efter gældende version af standarden 'DS/EN ISO 50001:2018 – Energiledelsessystemer - Krav med vejledning til brug', eller tilsvarende relevant europæisk eller international standard.

Af energisynsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 2, fremgår det, at energisynsforpligtelsen kan opfyldes ved at virksomheden indfører et miljøledelsessystem, der er certificeret efter EU's fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision – EMAS, i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 1221/2009 af 25. november 2009 eller efter gældende version af standarden 'DS/EN ISO 14001:2015 – Miljøledelsessystemer – Krav og vejledning'.

Der er i energisynsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, endvidere fastsat krav om, at det certificerede organ for energi- og miljøledelsessystemer, skal være akkrediteret til certificering af den respektive standard.

For begge undtagelsesmuligheder gælder det, jf. energisynsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, at den energigennemgang der foretages, skal opfylde minimumskriterierne til energisyn, der følger af energisynsbekendtgørelsens § 4.

Standarderne kundgøres, jf. energisynsbekendtgørelsens § 3, stk. 3, jf. energisparelovens § 18 a, af hensyn til ophavsretlig beskyttelse af standarderne, ikke i Lovtidende, men kundgøres ved, at de pågældende tekniske specifikationer ligger til gennemsyn i Energistyrelsen. I pkt. 38 i Europa-Kommissionens Vejledning vedrørende direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF Artikel 8: Energisyn og energiledelsessystemer, SWD (2013) 447 final (Kommissionens vejledning), angives som eksempler på standarder for at indføre ledelsessystemer ISO 50001 (Energiledelse) og ISO 14001 (miljøledelse).

Det fremgår af energisparelovens § 15, stk. 3, at ved store virksomheder forstås virksomheder, som ikke falder ind under kategorierne mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikro-, små og mellemstore virksomheder (SMV-henstillingen).

Af definitionen i artikel 2, nr. 1, i SMV-henstillingen, fremgår to overordnede betingelser for, hvornår virksomheder falder ind under betegnelsen SMV. Betingelserne består for det første af en betingelse vedr. beskæftigede og for det andet af en økonomisk betingelse. Beskæftigelsesbetingelsen indebærer, at virksomheder skal beskæftige færre end 250 personer, der jf. henstillingens artikel 5 opgøres i årsarbejdsenheder. Den økonomiske betingelse indebærer et krav om, at virksomheden ikke må have en årlig omsætning på over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på over 43 mio. EUR.

Europa-Kommissionen har i pkt. 22 i Kommissionens vejledning præciseret, at betingelsen om antallet af beskæftigede er det primære kriterium for, hvorvidt en virksomhed kategoriseres som SMV. Dertil kommer et finansielt krav, og det specificeres i Europa-Kommissionens vejledning, at virksomheder ikke behøver at opfylde begge finansielle kriterier for ikke at kategoriseres som SMV.

Virksomheder underlagt energisynsforpligtelsen er således virksomheder med over 250 beskæftigede medarbejdere, der enten har en årlig omsætning på over 50 mio. EUR eller en årlig balance på over 43. mio. EUR.

Det fremgår af energisparelovens § 15, stk. 4, at virksomheden afholder omkostningerne ved at få foretaget energisyn som nævnt i stk. 1 eller ved at benytte og vedligeholde et certificeret energi- eller miljøledelsessystem som nævnt i stk. 2.

Minimumskriterier for udarbejdelse af energisyn fremgår af energisynsbekendtgørelsens § 4, stk. 1 og 2. Minimumskriterierne følger af energieffektivitetsdirektivets bilag VI. Minimumskriterierne anses, jf. energisynsbekendtgørelsens § 4, stk. 3, for opfyldte, hvis energisynet følger standarden ”DS/EN ISO 16247 – Energiaudit”, afsnit 1-4. Hvis der benyttes en anden metode skal det dokumenteres, at den opfylder minimumskriterierne. Energistyrelsen kan fastsætte krav til sådan dokumentation.

Af energisynsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, fremgår et krav om, at energisyn udarbejdet efter kravene i bekendtgørelsens § 4, skal omfatte et skema udfyldt med nøgletal og andre centrale oplysninger om energisynet, og en rapport, som beskriver energisynets resultater mere uddybende i både tekst og illustrationer. Denne rapport skal, jf. § 9, stk. 2, udarbejdes af en ekspert, der opfylder kravene i § 7 eller § 8. Rapporten skal, jf. § 9, stk. 3, endvidere udarbejdes på dansk eller engelsk, opfylde minimumskravene i § 4, ikke indeholde klausul i modstrid med § 4, stk. 4 om overførsel af energisynsdata, indeholde dokumentation for eventuelle undtagelser efter § 5, samt

information om, hvilken godkendt ekspert i udarbejdelse af energisyn, der har udarbejdet rapporten. Ved opfyldelse af kravet via forenklet rapportering, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, jf. § 10, stk. 1, gælder mindre omfattende rapporteringskrav. Her kan indberetningen begrænses til et skema beregnet til energisyn, der findes på Energistyrelsens hjemmeside, der dog jf. § 10, stk. 1, 2. pkt., skal udfyldes af en energisynskonsulent godkendt efter § 7 eller § 8. For virksomheder med et forbrug under 100 MWh, kan skemaet, jf. § 10, stk. 2, 1. pkt., udfyldes af virksomheden selv, men skal efter 2. pkt., godkendes af en ekspert godkendt til at udføre energisyn efter § 7 eller § 8.

Hvis virksomheder indfører og vedligeholder et energi- eller miljøledelsessystem, jf. § 3, stk. 1, nr. 3 eller 4, skal certifikatet, jf. § 11, stk. 1, for vedligeholdelse af ledelsessystemet, samt virksomhedens opgørelse af, hvor stor en del af virksomhedens energiforbrug, der er dækket af certifikatet, indsendes til Energistyrelsen. Eventuelle godkendte undtagelser for dele af virksomhedens energiforbrug efter § 5, stk. 1, jf. § 5, stk. 3, skal ligeledes fremgå af denne opgørelse, jf. § 11, stk. 2.

Det fremgår af energisynsbekendtgørelsens § 12, at rapportering af energisyn skal indberettes til Energistyrelsen via virk.dk, men at Energistyrelsen i særlige tilfælde kan fastsætte anden praksis. Det kan være relevant i tilfælde, hvor indberetning via virk.dk ikke er muligt, f.eks. hvis tekniske problemer opstår og kan dokumenteres. I sådanne tilfælde vil Energistyrelsen tillade, at rapporteringen foregår direkte til energisynsadministrationen.

Energisynsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 1, giver mulighed for, at virksomheder kan undtage dele af deres energiforbrug, såfremt den pågældende del ikke udgør mere end 10 pct. af virksomhedens samlede forbrug. Virksomheder skal i deres energidata kunne separere energiforbrug, der skal undtages efter § 5, stk. 1, nr. 1. Antagelser om forbrug er således ikke tilstrækkelig dokumentation for godkendelse af undtagelse efter § 5, stk. 3.

Af energisynsforpligtelsen i energieffektivitetsdirektivet fra 2012 fremgår et princip om proportionalitet og omkostningseffektivitet for udarbejdelse af energisyn. I energisynsbekendtgørelsen § 5, stk. 1, nr. 2, fremgår det, at midlertidige projekter (sites), der er sat op til at udføre et specifikt arbejde eller service i en begrænset tidsperiode, som ikke vil blive permanente, og hvor gennemførelsen af energisyn derfor ikke vil være omkostningseffektivt, kan undtages, jf. energisynsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 4. Vurderingen om undtagelse af midlertidige projekter, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, indsendes, jf. § 5, stk. 3, til Energistyrelsen med anmodning om at et projekt kan undtages energisynsforpligtelsen. Vurderingen om

midlertidighed beror i udgangspunktet på et skøn, hvor Energistyrelsen lægger til grund at projekter med en levetid på under 6 mdr., som udgangspunkt anses for midlertidige, og at projekter med en levetid på mere end 36 mdr. som udgangspunkt ikke skal anses som midlertidige, og således ikke kan undtages efter § 5, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår af energisynsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 3, at skibe under 5.000 bruttotons kan undtages energisynsforpligtelsen. Undtagelsen er medtaget af hensyn til overlap mellem energisynet og energikortlægning, der påkræves af den Internationale Maritime Organisation (IMO) og SEEMP (Ship Energy Efficiency Management Plan) part 1 om kortlægning af energieffektivitetstiltag, og et yderlige hensyn til planlægning af skibets tid i havn, da det kan tage mange uger at udføre et fyldestgørende energisyn. Derudover vil der kunne være energisynskonsulenter, der ikke besidder den fornødne knowhow til at udføre energisyn på et skib, hvorfor et krav om kendskab til skibsbranchen for energisynskonsulenterne kan være begrænsende for udbuddet af kompetente eksperter til udførelse af energisyn generelt.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 4, at elementer af virksomheden, der er omfattet af en BAT-konklusion, dvs. Europa-Kommissionens regler om Best Available Technology, i forbindelse med en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelsesloven, for så vidt BAT-konklusionen er relateret til energieffektivitet, ligeledes kan undtages energisynsforpligtelsen.

Det fremgår af § 7, stk. 1, i energisynsbekendtgørelsen, at energisyn kan udføres af en energisynskonsulent, som er godkendt af Energistyrelsen efter § 8, og i handels- og servicevirksomheder, jf. § 7, stk. 2, af en konsulent, der er certificeret til energimærkning af flerfamiliehuse m.v., og som er ansat i et firma, der er certificeret til energimærkning af bygninger, jf. bekendtgørelse nr. 1651 af 18. november 2020 om energimærkning af bygninger. Der gælder som udgangspunkt et krav om uvildighed for eksperterne, men energisynskonsulenter kan gennemføre interne energisyn, efter § 8, stk. 8, såfremt vedkommende er godkendt efter § 8, stk. 1-5, og hvis vedkommende ikke ellers er involveret i den aktivitet, der underkastes energisynsforpligtelsen.

Det fremgår af energisynsbekendtgørelsens § 8, stk. 1, at Energistyrelsen efter ansøgning kan godkende konsulenter til at udføre energisyn. De krav der er en forudsætning for, at energisynskonsulenter kan godkendes fremgår af § 8, stk. 2 og 3.

Det fremgår af energisynsbekendtgørelsens § 8, stk. 2, at ansøger skal have gennemført en teknisk uddannelse på master- eller bachelorniveau som civilingeniør, diplomingeniør, maskinmester eller lign., som er relevant i forhold til energiforbrug og energibesparelser i erhvervsvirksomheder. Der lægges her vægt på, at en uddannelse på bachelorniveau eller højere er nødvendigt for at opnå tilstrækkeligt grundigt kendskab til energisystemer i industrien, og dermed nødvendig for godkendelse som energisynskonsulent efter § 8.

Det fremgår af energisynsbekendtgørelsens § 8, stk. 3, at ansøger skal have mindst 2 års relevant erfaring med energieffektivitet i industrivirksomheder, opgjort til 2.000 erhvervstimer opnået inden for de seneste 5 år. Relevant erfaring jf. stk. 4 anses for opnået, såfremt kompetence til analyse af energiforsyning og –forbrug, herunder forbrug af el, rumvarme, procesvarme og energi til transport, kan påvises. Rapporter, referencelister eller tilsvarende vil være tilstrækkelig dokumentation herfor, jf. stk. 5.

Det fremgår af energisynsbekendtgørelsens § 8, stk. 7, at Energistyrelsen kan tilbagekalde godkendelse af energisynskonsulenter, såfremt der i forbindelse med tilsyn af udførte energisyn konstateres, at konsulenten ikke har udvist tilstrækkelig omhu i forbindelse med udførslen af energisynet. Energistyrelsen vil, som led i sagsbehandlingen vedrørende evt. tilbagekaldelse af energisynskonsulenters godkendelse til at udføre energisyn, foretage den fornødne partshøring, for at sikre behandling på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

Det fremgår af energisparelovens § 17, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelse af § 15 og regler udstedt i medfør af § 16, og at ministeren herunder kan træffe afgørelse om, hvorvidt en virksomhed er forpligtet til at foretage energisyn.

Det fremgår af energisparelovens § 17, stk. 2, at ministeren som led i tilsynet kan pålægge virksomheden inden for en af ministeren fastsat frist at få foretaget energisyn, der opfylder kravene i § 15, stk. 1, og i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1 og 2.

Af energisparelovens § 20, fremgår regler om klageadgang for afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren efter loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder af stk. 4, nr. 2, om klageadgang afgørelser truffet af en institution under ministeren eller en anden myndighed, som ministeren har henlagt beføjelser til i medfør af § 19, stk. 1.

Det fremgår af energisparelovens § 22, stk. 1, nr. 2, at med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme et påbud efter bl.a. § 17, stk. 2.

2.1.1.2. Gældende EU-ret

Omarbejdningen af energieffektivitetsdirektivet er trådt i kraft 10. oktober 2023. Med energieffektivitetsdirektivet pålægges medlemsstaterne forpligtelser til, hvordan landene kan udnytte energi bedre og spare på energien. Det følger af direktivets artikel 36, stk. 1, at bl.a. artikel 11, som dette lovforslag omhandler, skal være implementeret senest 11. oktober 2025.

Det fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug over 85 TJ i de foregående tre år, alle energibærere iberegnet, senest den 11. oktober 2027 har indført et energiledelsessystem, der er certificeret af et uafhængigt organ i overensstemmelse med relevante europæiske eller internationale standarder.

Det fremgår af direktivets art. 2, nr. 16, at et energiledelsessystem defineres som en samling af elementer i en strategi, der er indbyrdes forbundne eller påvirker hinanden, og som indgår i en plan med et fastsat mål, herunder overvågning af det faktiske energiforbrug, foranstaltninger, der træffes for at øge energieffektiviteten, og måling af fremskridt.

Ved energibærer forstås alt energiforbrug, herunder blandt andet elektricitet, varme og energiforbrug fra fossile brændsler og vedvarende energikilder.

Det fremgår af artikel 11, stk. 2, 1. afsnit, at medlemsstater skal sikre at virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug over 10 TJ i løbet af de foregående tre år, alle energibærere iberegnet, som ikke indfører et energiledelsessystem, gennemfører et energisyn. Det fremgår af artikel 11, stk. 2, 2. afsnit, at energisyn enten skal udføres på en uafhængig og omkostningseffektiv måde af kvalificerede eller akkrediterede eksperter i overensstemmelse med direktivets artikel 28, jf. litra a, eller skal gennemføres og overvåges af uafhængige myndigheder i henhold til national lovgivning, jf. litra b.

Energisynet anses for at opfylde kravene i artikel 11, stk. 2, såfremt det udføres efter minimumskriterierne i bilag VI, jf. artikel 11, stk. 9, 1. afsnit, litra a, og gennemføres inden for rammerne af frivillige aftaler indgået mellem de berørte parter organisationer og et organ, som er udpeget og overvåget af den berørte medlemsstat, af et andet organ, til hvem de kompetente myndigheder har uddelegeret det pågældende ansvar, eller af Europa-Kommissionen, jf. stk. 9, 1. afsnit, litra b.

Det fremgår af definitionen af energisyn i energieffektivitetsdirektivets art. 2, nr. 32, at energisyn er en systematisk fremgangsmåde, der har til formål at opnå tilstrækkelig viden om energiforbrugsprofilen for en bygning eller gruppe af bygninger, en industri- eller handelsvirksomheds drift eller anlæg eller en privat eller offentlig tjeneste, at identificere og kvantificere mulighederne for omkostningseffektive energibesparelser ved at udpege potentialet for omkostningseffektiv anvendelse eller produktion af vedvarende energi og at aflægge rapport om resultaterne.

Det fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 5, at medlemsstater skal arbejde for, at alle slutkunder, jf. definitionen i direktivets art. 2, nr. 28, får mulighed for at få udført energisyn af høj kvalitet, der er omkostningseffektivt, efter ét af samme principper som i artikel 11, stk. 2, 2. afsnit. Medlemsstater kan indføre en ordning til at sikre kompetencer for, og føre tilsyn med eksperter, der udfører energisyn, og fastsætte gennemsigtige og ikkeforskelsbehandlende minimumskriterier for udarbejdelsen af energisyn i overensstemmelse med direktivets bilag VI. Medlemsstater udpeger en myndighed eller et kompetent organ til at sikre korrekt gennemførelse af energisyn. Det fremgår af artikel 11, stk. 5, 4. afsnit, at energisyn ikke må indeholde bestemmelser, der forhindrer, at resultaterne af energisynene overføres til kvalificerede eller akkrediterede leverandører af energitjenester, forudsat at virksomheden ikke gør indsigelse.

Det fremgår af artikel 11, stk. 2, 4. og 5. afsnit, at virksomheder der er omfattet af kravet i artikel 11, stk. 2, skal udarbejde en konkret og gennemførlig handlingsplan på baggrund af anbefalingerne fra energisynet. Handlingsplanen skal identificere foranstaltninger til gennemførelse af hver enkelt revisionsanbefaling, hvor det er teknisk eller økonomisk gennemførligt. Handlingsplanen forelæggelse for virksomhedens ledelse og handlingsplanen samt gennemførelsesgrad for handlingsplanen skal offentliggøres i virksomhedens årsberetning.

Det fremgår af artikel 11, stk. 2, 3. afsnit, 1. pkt., at medlemsstater skal sikre, at energisyn og handlingsplaner omfattet af stk. 2, udføres senest den 11. oktober 2026, og efterfølgende mindst hvert fjerde år. Det fremgår af artikel 11, stk. 2, 3. afsnit, 2. pkt., at virksomheder der allerede er underlagt den gældende energisynsforpligtelse, jf. energisynsbekendtgørelsen, og med de foreslåede nye regler fortsat vil være underlagt en forpligtelse om at gennemføre energisyn, vil skulle fortsætte den fireårige kadence, der følger af gældende ret. Disse virksomheder vil dermed fortsat senest fire år efter virksomhedens seneste godkendte indberetning af energisyn, skulle gennemføre et nyt energisyn.

Det fremgår af direktivets artikel 11, stk. 3, at hvis virksomheder omhandlet i stk. 1 i ét givet år har et årligt forbrug på over 85 TJ, og en virksomhed som omhandlet i stk. 2 har et årligt forbrug på over 10 TJ, skal

medlemsstaterne sikre, at de pågældende oplysninger gøres tilgængelige for de nationale myndigheder, der administrerer indberetninger i medfør af direktivets artikel 11.

Det fremgår af direktivets artikel 11, stk. 6-8, at medlemsstaterne tilrettelægger programmer for at tilskynde virksomheder, der ikke er omfattet af forpligtelserne i stk. 1 og 2, til at få foretaget energisyn og til efterfølgende at gennemføre anbefalingerne fra disse energisyn.

Det fremgår af direktivets artikel 11, stk. 10 og 11, at der er visse undtagelser til kravene om energiledelse og energisyn. Det fremgår af art. 11, stk. 10, at virksomheder, der gennemfører en kontrakt om energimæssig ydeevne, fritages for de krav, der er fastlagt i artikel 11, stk. 1 og 2, forudsat at kontrakten om energimæssig ydeevne indeholder energiledelsessystemets nødvendige elementer, og at kontrakten opfylder kravene til energikontrakter i direktivets bilag XV. Det fremgår af artikel 11, stk. 11, at virksomheder der indfører et miljøledelsessystem, som er certificeret af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder, fritages for de krav, der er fastlagt i artikel 11, stk. 1 og 2, forudsat at medlemsstaterne sikrer, at det pågældende miljøledelsessystem omfatter et energisyn på grundlag af minimumskriterierne i bilag VI.

Energisynet kan i medfør af artikel 11, stk. 12 stå alene eller indgå i en bredere miljørevision. Medlemsstaterne kan kræve, at en vurdering af den tekniske og økonomiske gennemførlighed af tilslutningen til et eksisterende eller planlagt fjernvarme- eller fjernkølenet skal være en del af energisynet.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det følger af Grøn Skattereform 2022, at aftalen, herunder også klimasynet, som anført nedenfor i pkt. 2.2 og i de specielle bemærkninger til den foreslåede § 16 i energispareloven, skal være udmøntet i 2025. Af energieffektivitetsdirektivet følger det, at kravene til indførelse af energiledelsessystemer og gennemførelse af energisyn skal være implementeret senest 11. oktober 2025.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at de nye krav vedrørende energisynsforpligtelsen, der følger af energieffektivitetsdirektivet, implementeres samtidig med indførelse af klimasyn. Ved at implementere de nye krav til energiledelsessystemer og energisyn samtidig med, at der fastsættes regler om klimasyn, sikres de mest forudsigelige rammevilkår for de virksomheder, der er underlagt forpligtelserne. Derudover vurderes det hensigtsmæssigt, at processer for implementering og indførelse af forpligtelserne for at indføre energiledelse og gennemføre energisyn og klimasyn sammentænkes, grundet overlap mellem omfattede virksomheder, og da det vurderes, at regler og vilkår for udarbejdelsen af energi- såvel som

klimasyn, hensigtsmæssigt kan fremgå af samme bekendtgørelse. Se mere om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser til klimasyn nedenfor i afsnit 2.2.3.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at foreslå en nye regler i energispareloven, med henblik på at muliggøre opfyldelse af energieffektivitetsdirektivets ændrede krav vedrørende energisyn og energiledelsessystemer.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt, at reglerne om energisyn og energiledelsessystemer fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse efter bemyndigelse, således at ministeren fastsætter regler om omfattede virksomheders forpligtelser til at indføre og vedligeholde et energiledelsessystem og til at gennemføre energisyn.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at det ved den første udmøntning af reglerne, er de samme virksomheder der forpligtes til at gennemføre både klimasyn og energisyn eller indføre et energiledelsessystem. Dette bør dog kunne ændres på et senere tidspunkt, såfremt det findes hensigtsmæssigt, enten på baggrund af, at de politiske målsætninger med klimasynsforpligtelsen ændres, eller såfremt forpligtelsen til energiledelsessystemer og energisyn ændres som følge af ændring af energieffektivitetsdirektivet.

Det følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 2, 2. afsnit, litra a og b, at et energisyn enten skal udføres på en uafhængig og omkostningseffektiv måde af kvalificerede eller akkrediterede eksperter i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets artikel 28, eller gennemføres og overvåges af uafhængige myndigheder i henhold til national lovgivning.

For at sikre implementering af energieffektivitetsdirektivets krav vedrørende udarbejdelse af energisyn i medfør artikel 11, stk. 2, 2. afsnit, litra a, vurderes det hensigtsmæssigt at indføre en virksomhedsgodkendelsesordning, hvor virksomheder internt kan sikre kvaliteten af udarbejdede energisyn. Således, sikres den fornødne kompetence til udarbejdelsen af energisyn, jf. artikel 11, stk. 5, samt sikres en tilstrækkelig mængde eksperter i udførelsen af energisyn. Det vurderes ikke, at det vil være økonomisk rentabelt at opsætte en struktur i Danmark, hvor energisyn vil skulle gennemføres og overvåges af uafhængige myndigheder i henhold til national lovgivning, som nævnt i artikel 11, stk. 2, 2. afsnit, litra b.

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 1, 2. afsnit og stk. 2, 3. afsnit, 1. pkt., fremgår frister for, hvornår medlemsstater skal sikre, at virksomheder opfylder forpligtelsen til at indføre et energiledelsessystem eller til at gennemføre energisyn. Det fremgår, at virksomheder der forpligtes til at indføre et energiledelsessystem senest vil skulle gøre dette 11. oktober 2027, og at virksomheder, der forpligtes til at gennemføre energisyn, senest vil skulle gøre dette 11. oktober 2026. I overensstemmelse med implementeringsfristen for direktivets artikel 11, jf. artikel 36, stk. 1, fortolker Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet de ovenfor nævnte frister som et krav om, at virksomheder forpligtes til at opfylde de respektive krav henholdsvis 24 og 12 måneder efter implementeringsfristen.

Da tidligere implementering findes hensigtsmæssigt i forbindelse med samtidig indførelse af krav til klimasyn, jf. pkt. 2.2.3 nedenfor, vurderes det, at de frister, der fremgår af artikel 11, stk. 1, 2. afsnit og stk. 2, 3. afsnit, ligeledes vil skulle fremrykkes.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget, at energisparelovens kapitel 5 nyaffattes. Det foreslås bl.a. med nyaffattelsen, at klima-, energi- og forsyningsministeren med energisparelovens § 15 bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse virksomheder forpligtes til at indføre et energiledelsessystem, og at visse virksomheder forpligtes til at skulle gennemføre energisyn minimum hvert fjerde år på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter.

Den foreslåede bemyndigelse i energisparelovens § 15 vil blive benyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse, der sikrer opfyldelse af kravene i energieffektivitetsdirektivets artikel 11 vedrørende indførelse af energiledelsessystemer og gennemførelse af energisyn.

Det forventes, at der med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug på 85 TJ eller derover over de seneste tre år skal indføre et energiledelsessystem samt regler om, at virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug på 10 TJ eller derover over de seneste tre år, som ikke indfører et energiledelsessystem, forpligtes til at gennemføre et energisyn minimum hvert fjerde år på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter.

Det forventes endvidere, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder underlagt forpligtelserne om at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn, senest skal indføre et energiledelsessystem den 1. august 2026, eller gennemføre et energisyn senest den 1. august 2025. Det forventes herudover, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder, der ikke er underlagt krav om indførelse af et energiledelsessystem eller gennemførelse af energisyn, når de foreslåede regler træder i kraft, men hvis energiforbrug efterfølgende overstiger

grænseværdier fastsat i medfør af § 15, stk. 1, nr. 1, senest skal indberette om indført energiledelsessystem eller gennemført energisyn 12 måneder efter virksomheden omfattes af forpligtelsen.

Det forventes herudover, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder, der allerede opfylder energisynsforpligtelsen efter de nuværende regler i energisynsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, , senest skal gennemføre et nyt energisyn, eller indføre et energiledelsessystem fire år efter deres seneste godkendte energisyn.

Det foreslås med lovforslaget, at de gældende bemyndigelser i energisparelovens § 16 til at fastsætte de nærmere regler vedrørende energiledelse og energisyn nyaffattes i den foreslåede § 15, stk. 1, nr. 2-4. De foreslåede ændringer vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om krav til energisyn og energiledelsessystemer, herunder til indhold, omfang, offentliggørelse, rapportering, dokumentation, indberetning, frister og anvendelse af kvalificerede eksperter eller relevante standarder. Det forventes, at bemyndigelsen i § 15, stk. 1, nr. 2, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at energisyn der udarbejdes efter regler fastsat i medfør af § 15, stk. 1, skal opfylde minimumskriterierne til energisyn i energieffektivitetsdirektivets bilag VI, der bl.a. omhandler datagrundlaget for udførelsen af energisynet.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder der forpligtes af kravet om at udføre energisyn, skal udarbejde en handlingsplan på grundlag af anbefalingerne fra virksomhedens udførte energisyn. Handlingsplanen skal identificere foranstaltninger til gennemførelse af hvert enkelt revisionsanbefaling, hvor det er teknisk eller økonomisk gennemførligt. Handlingsplanen vil skulle forelægges virksomhedens ledelse, og offentliggøres sammen med den forventede gennemførelsesgrad for anbefalingerne på virksomhedens hjemmeside. Nærmere regler herfor vil endvidere kunne fastsættes i medfør af lovforslagets § 15, stk. 1, nr. 2 og 3.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 15, stk. 1, nr. 3, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at energiledelsessystemer og miljøledelsessystemer indført til at opfylde forpligtelsen fastsat i regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, skal certificeres af et uafhængigt organ akkrediteret til at certificere energiledelse eller miljøledelse, i overensstemmelse med relevante europæiske eller internationale standarder.

Der forventes derudover fastsat regler om, at rapportering og dokumentation skal indberettes til Energistyrelsen via virk.dk.

Den foreslåede bemyndigelse i energisparelovens § 15, stk. 1, nr. 4, vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om hel eller delvis undtagelse for elementer af energisyn.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at dele af virksomhedens energiforbrug, der ikke udgør mere end 10 pct. af virksomhedens samlede energiforbrug og midlertidige projekter, hvor gennemførelsen af et energisyn ikke vil være omkostningseffektivt, kan undtages energisynsforpligtelsen. Endvidere forventes det, at skibe under 5.000 bruttotons og elementer af virksomheder, der er omfattet af BAT-konklusionen relateret til energieffektivitet, vil kunne undtages forpligtelsen.

Det forventes herudover, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder helt kan undtages energisynsforpligtelsen, såfremt virksomheden gennemfører en kontrakt om energimæssig ydeevne, forudsat at kontrakten om energimæssig ydeevne indeholder energiledelsessystemets nødvendige elementer, og at kontrakten opfylder kravene i energieffektivitetsdirektivets bilag XV. Det forventes endvidere, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler til kontrakter om energimæssig ydeevne, der kan undtage virksomheder fra forpligtelsen til at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre et energisyn.

Det forventes derudover, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder, som indfører et miljøledelsessystem, som er certificeret af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder, fritages for visse krav, der forventes fastsat i medfør af den foreslåede § 15, stk. 1, forudsat at det pågældende miljøledelsessystem omfatter et energisyn på grundlag af minimumskriterierne i bilag VI.

Endvidere foreslås det med energisparelovens § 15, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder afholder omkostningerne ved at efterleve kravene i regler udstedt i medfør af stk. 1.

De foreslåede bemyndigelser vil endvidere indebære, at ministeren på et senere tidspunkt vil kunne ændre eller supplere ovennævnte krav om energiledelse og energisyn eller ændre kredsen af de virksomheder, der er omfattet af lovgivningen. Dette vil eksempelvis kunne ske på baggrund af nærmere retningslinjer fra Kommissionen om fortolkningen af energieffektivitetsdirektivets krav til energiledelse og energisyn, ændring af energieffektivitetsdirektivet eller såfremt den teknologiske udvikling måtte gøre det nødvendigt.

Det forventes endvidere, at den foreslåede bemyndigelse i energisparelovens § 17, stk. 1 vil blive anvendt til at fastsætte regler om en godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn. Der forventes fastsat minimumskriterier for godkendelse, herunder uddannelseskrav og krav om relevant erhvervserfaring, samt krav til dokumentation herfor. Dette skal sikre, at eksperterne besidder de nødvendige kvalifikationer og er uafhængige.

Det forventes, at godkendelsesordningen af eksperter vil gælde for virksomheder, og kravene til disse virksomheder forventes fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

Ministeren kan med bemyndigelsen i § 17, stk. 2, fastsætte regler om bemyndigelse af en institution under ministeriet, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation til at godkende og føre tilsyn med eksperter, der udfører energisyn.

Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om bemyndigelse af en uvildig privat part til at godkende eksperter og føre tilsyn med overholdelse af de foreslåede regler om eksperter, der udfører energisyn og klimasyn i medfør af lovforslagets § 17, stk. 1.

Det foreslås med energisparelovens § 17 a, stk. 1 og 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør § 15, stk. 1 og § 16, stk. 1, og til at fastsætte regler om påbud vedrørende regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1 og § 16, stk. 1.

Tilsynet med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, vil som minimum omhandle gennemgang af indberettede energisyn og indførte energiledelsessystemer, herunder gennemgang af indhold, omfang m.v. Det forventes ikke, at virksomhederne vil blive pålagt en økonomisk byrde som følge af disse tilsyn. Der kan dog fastsættes regler om yderligere tilsyn med virksomheders indberettede oplysninger, herunder fysiske tilsyn med virksomhedens produktion, der vil kunne give virksomhederne en øget økonomisk byrde. Såfremt der fastsættes regler om sådanne tilsyn, vil de erhvervsøkonomiske konsekvenser blive vurderet ved udarbejdelsen af bekendtgørelse udstedt i medfør af § 17 b, stk. 1. Påbud vil f.eks. kunne meddeles virksomheder, såfremt der konstateres manglende eller mangelfuld indberetning eller gennemførelse af energisyn eller indførelse af energiledelsessystemer.

Det forventes, at der i medfør af den foreslåede § 17 a, stk. 2, vil blive fastsat regler om, at der kan udstedes påbud om opfyldelse af regler udstedt i medfør af §§ 15 og 16, og hvor straf vil kunne pålægges ved bekendtgørelse,

jf. energisparelovens § 22, stk. 2. Det foreslås med § 17 a, stk. 3, at ministeren kan bemyndige en institution under ministeret eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og udstede påbud.

Det foreslås herudover med ændringen af § 17 b, stk. 1, at ministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn efter regler udstedt i medfør af § 17 a, og at ministeren, jf. § 17 b, stk. 2, kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17.

Det forventes, at bemyndigelsen i § 17 b, stk. 1, vil blive benyttet til at fastsætte regler om, at virksomheder underlagt regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, helt eller delvist afholder omkostningerne til tilsyn.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at gebyrer kan opkræves af den institution, myndighed eller organisation som tilsynsopgaven henlægges til i medfør af § 17, stk. 2 eller § 17 a, stk. 1.

Det forventes med bemyndigelsen i § 17 b, stk. 2, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder godkendt efter regler udstedt i medfør af § 17, skal afholde omkostningerne ved godkendelsesordningen, herunder f.eks. til selve godkendelsen, tilsyn m.v. Der forventes som en del af ordningen gennemført et årligt tilsyn med en andel af de godkendte virksomheder, og dette tilsyn medregnes i de samlede omkostninger ved godkendelsesordningen. Tilsyn skal sikre de udførende eksperters kompetencer, og sikre udarbejdelsen af energisyn af høj kvalitet.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at gebyrer kan opkræves af den institution, myndighed eller organisation som godkendelses- og tilsynsopgaven henlægges til i medfør af den foreslåede § 17, stk. 2.

Der forventes, at der vil blive fastsat regler om klageadgang for afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 20, stk. 1, 1. pkt., og de institutioner, myndigheder eller organisationer, der henlægges beføjelser til, i medfør af energisparelovens § 20, stk. 4, nr. 2.

2.2. Bemyndigelse til at fastsætte regler om klimasyn for visse virksomheder

2.2.1. Gældende ret

Der findes ikke i gældende dansk ret hjemmel til at pålægge virksomheder underlagt energisynsforpligtelsen krav om udførelse af klimasyn (udvidet energisyn med fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag).

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af energisparelovens § 16, stk. 1, nr. 1, fastsætte regler om krav til energisyn, herunder til indhold i energisynet. Bemyndigelsens rækkevidde til at fastsætte krav til indholdet

i energisyn er afgrænset af implementeringen af energieffektivitetsdirektivet fra 2012 i dansk ret ved § 1 i lov nr. 345 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmemforsyning, lov om kommunal fjernkøling og forskellige andre love af 8. marts 2014. Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 16, stk. 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2013-2014, tillæg X, L 121, side 22, at udgangspunktet for regelfastsættelse vedrørende energisyn vil være energieffektivitetsdirektivet fra 2012 bilag VI, der ikke omtaler klimatiltag eller CO₂-reducerende tiltag. For nærmere gennemgang af kravene i energieffektivitetsdirektivets bilag VI, henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.1. Det vurderes på den baggrund, at den gældende bemyndigelse ikke kan anvendes til at fastsætte krav om udførelse af klimasyn.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

For at indføre de krav til klimasyn, der følger af Grøn Skattereform 2022, er der behov for at tilvejebringe hjemmel hertil.

Aftalepartierne bag Grøn Skattereform 2022 blev med aftalen enige om at udvide det nuværende energisyn med et klimasyn samt udvide forpligtelsen til en række virksomheder med et højt energiforbrug. Efterfølgende vedtog Europa-Parlamentet og Rådet omarbejdningen af energieffektivitetsdirektivet, der indeholder en række ændringer i den eksisterende energisynsforpligtelse, herunder at virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug over 10 TJ over de tre forgående år, skal udarbejde et energisyn. Aftalepartiernes intentioner om en udvidelse af energisynsordningen til at omfatte virksomheder med et stort energiforbrug, blev således realiseret gennem det nye omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at indførelse af regler om klimasyn fra ikrafttrædelse af lovforslaget 1. juli 2024, samt udstedelse af bekendtgørelse om udførelse af energi- og klimasyn i medfør af loven, vil være hensigtsmæssigt, således at virksomheder vil have tid til at få gennemført klimasyn inden 2025, så de kan søge omstillingsstøtten fra Grøn Skattereform 2022 fra 2025, hvor der i henhold til aftalen vil blive stillet krav om gennemførelse af klimasyn for at modtage omstillingsstøtte.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til fastsætte de nærmere regler for klimasyn ved bekendtgørelse, dels da det vil skabe størst mulig fleksibilitet i forhold til eventuel fremtidig tilpasning af reglerne, dels fordi det vil give de omfattede aktører et bedre overblik, når alle relevante regler om både energisyn og klimasyn er samlet i én bekendtgørelse.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse virksomheder forpligtes til at udføre et klimasyn med fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder omfattet af regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, vil være de samme virksomheder, der forpligtes til at gennemføre energisyn eller indføre et energiledelsessystem i medfør af regler udstedt efter den foreslåede § 15, stk. 1.

Med lovforslaget foreslås det herudover, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om krav til klimasynet, herunder indhold, omfang, offentliggørelse, rapportering, dokumentation, frister, indberetning og anvendelse af kvalificerede eksperter eller relevante standarder og anvendelse af akkreditering- og certificeringsordninger.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder der gennemfører et klimasyn skal udarbejde en klimahandlingsplan, med udgangspunkt i fundne CO₂-reducerende tiltag. Klimahandlingsplanen kan udarbejdes som en selvstændig handlingsplan eller som supplement til handlingsplaner for energiledelsessystemer og energisyn, som er beskrevet ovenfor i pkt. 2.1.3.

Det forventes, at de virksomheder, der med de foreslåede ændringer forpligtes til at gennemføre klimasyn, senest fire år efter deres seneste indberetning af energisyn efter gældende ret, skal have gennemført klimasyn og indberettet dette til Energistyrelsen. For nærmere herom henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1. Virksomheder der ikke tidligere har været underlagt krav om energisyn, forventes at skulle have gennemført klimasyn senest 1. august 2026 og senest hvert fjerde år herefter, regnet fra datoen for virksomhedens seneste godkendte indberetning.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at klimasynet kan udarbejdes af de samme eksperter, der udfører energisyn, enten samtidig med energisynet eller ved energigennemgangen, der udarbejdes ved indførelsen og den årlige certificering af energiledelsessystemet.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 17, stk. 1, til at fastsætte regler om en godkendelsesordning for eksperter, endvidere vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at de eksperter, der udfører energisyn, ligeledes skal kunne udføre klimasyn. For nærmere om krav til disse eksperter henvises til pkt. 2.1.2, 2.1.3 og de specielle bemærkninger til artikel 17.

Det forventes, at regler udstedt i medfør af den foreslåede § 16 vil blive udmøntet i samme bekendtgørelse som den, hvor regler om energiledelsessystemer og energisyn vil fremgå.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 17 a, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller en anden institution eller myndighed som ministeren har bemyndiget hertil, jf. § 17 a, stk. 3, kan føre tilsyn med overholdelse og udstede påbud vedrørende regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1. Der forventes ved første regeludmøntning at gælde de samme regler for tilsyn for klimasyn som for energisyn. Se mere herom i de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

Endelig forventes det, at gebyrer om klimasyn fastsat i medfør af bemyndigelsen i § 17 b, ved første regeludmøntning vil blive fastsat på samme vis som gældende for energisyn og energiledelsessystemer. Se mere herom i de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De regler der følger af lovforslaget samt de regler, der vil kunne udstedes i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for stat, regioner eller kommuner. De regler, der forventes at blive udstedt i medfør af forslaget til nye bestemmelser i energispareloven vedr. energi- og klimasyn samt energiledelsessystemer, gælder som udgangspunkt ikke for stat, regioner eller kommuner. Kun for visse virksomheder, hvor det offentlige er andelsindehaver, og hvor virksomheden udfører økonomisk aktivitet på et marked, vil de offentlige institutioner kunne blive omfattet af de foreslåede krav. Der vil dog være tale om meget få virksomheder, hvorfor meromkostningen for det offentlig ikke vurderes som væsentlig.

Der forventes en lille stigning i administrationsomkostninger for det offentlige som følge af krav til gennemførelse af klimasyn.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger. Digitaliseringsstyrelsens vejledning herom fra maj 2018 indeholder syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, som er blevet vurderet for dette lovforslag og følges, hvor det er relevant. Særligt princip 4 om *sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data* og princip 6 om *anvendelse af offentlig infrastruktur* er relevant for dette lovforslag. Ift. princip 4 benyttes et ensartet datagrundlag til udførelse af energi- og klimasyn, og ift. princip 6 vil *vir.dk* blive benyttet som indberetningsmodul for gennemførte energi- og klimasyn og indførte energiledelsessystemer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Implementeringsfristen for energieffektivitetsdirektivet er den 11. oktober 2025. Da der er et sammenfald mellem virksomheder, der forpligtes til at gennemføre energisyn og virksomheder der forpligtes til at gennemføre klimasyn, samt i de indholdsmæssige krav mellem energi- og klimasyn, foreslås det med lovforslaget, at forpligtelserne vedrørende energiledelse og energisyn i direktivets artikel 11 implementeres tidligere.

Fremskydningen af implementeringen af forpligtelsen om energiledelsessystemer og energisyn foreslås til 1. juli 2024, men antages i de følgende beregninger i dette afsnit til ét år før implementeringsfristen den 11. oktober 2025.

Konsekvenser ved krav om energisyn

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet anslår på baggrund af analyse og data fra udarbejdede energisyn i årene 2016 og 2017, at det i gennemsnit vil koste ca. 200.000 kr. for virksomheder i fremstillingserhverv og ca. 135.000 kr. for virksomheder i handel og service, at få udført et energisyn efter de foreslåede regler. Disse priser er anslag af prisen ved ikrafttrædelse, der over tid reguleres på markedsvilkår. Det vil medføre en årlig omkostning på ca. 30.000 – 50.000 kr. for virksomheder omfattet af forpligtelsen til at gennemføre energisyn. Det antages, at virksomheder vil skulle gennemføre energisyn hvert fjerde år, i medfør af foreslåede regler. Omkostningen for virksomheden vil dog afhænge bl.a. af virksomhedens størrelse og kompleksitet, da prisen for at gennemføre et energisyn stiger i takt med virksomhedens størrelse og kompleksitet.

Med energieffektivitetsdirektivet forventes ca. 300 færre virksomheder end på nuværende tidspunkt omfattet af energisynsforpligtelsen, dvs. fra ca. 1000 til ca. 700 omfattede virksomheder, da disse virksomheder ikke vil være omfattet af direktivets energiforbrugskrav på 10 TJ. Det vil medføre, at disse ikkeomfattede virksomheder ikke længere er forpligtet til at foretage et energisyn. Som anført ovenfor antages det, at et energisyn i gennemsnit koster 30.000 kr. – 50.000 kr. om året afhængigt af virksomhedens størrelse og kompleksitet. Implementering af den reviderede forpligtelse til at gennemføre energisyn, taget i betragtning at færre virksomheder forventes omfattet af kravet end på nuværende tidspunkt, forventes derfor at medføre en besparelse for erhvervslivet på ca. 9 mio. kr. til 15 mio. kr.

Konsekvenser ved krav om energiledelsessystemer

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på baggrund af data fra energisyn for 2022, at 77 'nye' danske virksomheder vil skulle implementere energiledelsessystemer som følge af de regler, der forventes udstedt i medfør af de med lovforslaget foreslåede bemyndigelser i energispareloven. Der antages en omkostning for indførelse og årlig

certificering af energiledelsessystemet på ca. 100.000 kr. årligt pr. virksomhed og dermed en samlet meromkostning på tværs af disse virksomheder på ca. 7,7 mio. kr.

Konsekvenser ved krav om klimasyn

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet skønner, at den forventede udvidelse af forpligtelserne til også at inkludere et klimasyn i regler udstedt i medfør af lovforslaget, med krav om gennemgang af virksomheden med suppleret fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag hos de omfattede virksomheder, samt udarbejdelsen af handlingsplan for de identificerede tiltag, samlet vil medføre en meromkostning på ca. 15.000 – 30.000 kr. pr. omfattet virksomhed hvert fjerde år. Samlet vurderes de foreslåede krav til klimasynet at ville medføre udgifter for erhvervet på mellem 2,6 mio. kr. og 5,3 mio. kr. årligt. Af de 2,6 mio. kr. til 5,3 mio. kr., findes meromkostningerne ved at få foretaget det supplerende klimasyn frem for kun at få foretaget et energisyn, for de virksomheder med planlagt energisyn i det sidste halvår af 2024. Denne andel forventes at udgøre mellem 1,3 mio. kr. og 2,7 mio. kr.

Konsekvenser ifm. gebyropkrævning ved godkendelse af eksperter

Det antages, at ca. 20 virksomheder vil ansøge om at blive godkendt som eksperter i form af energi- og klimasynsudførende virksomheder. Det vurderes, at godkendelsen vil medføre en økonomisk byrde på ca. 40.000 kr. samlet over fire år, til dækning af godkendelse, tilsyn og varetagelse af information til hjemmesider m.v. for hver af disse virksomheder.

Det forventes, at gebyret på 40.000 kr. vil skulle betales over fire år, hvoraf det største gebyr vil foreligge ved godkendelsen, og et mindre beløb vil blive opkrævet som årligt gebyr. Virksomheder forventes at skulle have fornyet deres godkendelse hvert fjerde år, og det forventes, at virksomheder også vil skulle betale et gebyr for denne fornyede godkendelse. Det medfører en årlig omkostning for erhvervslivet ca. kr. 800.000 hvert fjerde år, og dermed omkostninger på 200.000 årligt.

Samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser

Samlet set vurderes indførelsen af krav om klimasyn og implementering af forpligtelsen om energisyn og energiledelsessystemer, der følger af energieffektivitetsdirektivet at ville medføre en økonomisk effekt for det danske erhvervsliv på mellem -1,8 mio. kr. til 1,5 mio. kr.

Det bemærkes dog, at tidlig implementering af delene af energieffektivitetsdirektivet om energisyn og energiledelsessystemer, som nævnt, indebærer ændringer af kriterierne for, hvilke virksomheder der skal gennemføre energisyn og indføre et energiledelsessystem. Det betyder, at selvom der i medfør af lovforslaget kan forekomme en samlet økonomisk besparelse for erhvervslivet ved tidlig implementering af disse delelementer

i direktivet, kan implementeringen pålægge konkrete virksomheder økonomiske omkostninger tidligere end hvis de var implementeret ved implementeringsfristen for direktivet den 11. oktober 2025. Det kan eksempelvis gælde de ca. 77 danske virksomheder, som vil skulle implementere et energiledelsessystem et år tidligere end implementeringsfristen.

Administrative konsekvenser

Da ca. 300 færre danske virksomheder underlægges energisynsforpligtelsen, vil de administrative konsekvenser for disse virksomheder falde til 0. Ved et anslået internt timeforbrug for virksomhederne på 30 timer hvert fjerde år for udarbejdelse og indberetning af energisyn, giver dette ca. 2.250 timer årligt. Det antages, at de 300 virksomheder ikke frivilligt vil tilgå ordningen.

Sammen med den anslåede pris for energisynet nævnt ovenfor, hører en begrænset administrativ byrde med udarbejdelse af handlingsplan og gennemførelsesgrad for tiltag fundet i energisynet, samt offentliggørelse af disse. Denne administrative byrde er medregnet i den anslåede pris for at få udarbejdet et energisyn.

Den administrative byrde forbundet med virksomheders godkendelse som energisyns- og klimasynsudførende enheder antages som ubetydelig, og er medregnet i den anslåede pris virksomheder afholder for at få udarbejdet et energisyn eller klimasyn.

Modsat vil ca. 77 danske virksomheder tillægges en yderligere administrativ forpligtelse i forbindelse med vedligeholdelsen af et energiledelsessystem. Her antages en gennemsnitlig administrativ omkostning ved indførelse og vedligeholdelse af et ISO 50001 Energiledelsescertifikat. Klima- Energi- og Forsyningsministeriet estimerer, at indførelsen vil medføre et administrativt internt timerforbrug på ca. 100 timer pr. virksomhed om året, hvilket vil udgøre ca. 7.700 timer i yderligere administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Klimasynet antages at være en minimal administrativ byrde for virksomheder, anslået til ca. 5 timer pr. udarbejdet klimasyn, såfremt det udarbejdes i forbindelse med udførelsen af energisynet eller indgår i energiledelsescertifikatet. Det resulterer i en samlet administrativ byrde for de virksomheder, der vil blive omfattet af forpligtelsen på ca. 3.500 timer hver fjerde år og dermed 875 timer årligt.

Det giver en forventet stigning i de administrative forpligtelser der pålægges erhvervslivet på ca. 6.300 timer årligt. Med en anslået timepris på ca. 550 kr., giver det en stigning i administrative omkostninger på ca. 3,5 mio. kr. årligt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet forventer dermed en stigning i de administrative forpligtelser, der pålægges erhvervslivet med dette lovforslag.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes ikke, at lovforslaget og regler udstedt i medfør af lovforslaget i sig selv vil medføre administrative konsekvenser for borgerne. Eventuelle senere regler udstedt i medfør af lovforslaget vil behandle de administrative konsekvenser separat, men der forventes på nuværende tidspunkt heller ikke administrative konsekvenser for borgerne som følge heraf.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes at kunne medføre positive klimamæssige konsekvenser.

Lovforslaget vil give danske virksomheder, der udfører klimasyn, øget mulighed for at identificere CO₂-reducerende tiltag og udarbejde klimahandlingsplaner, som vil kunne understøtte hel eller delvis grøn omstilling både på kort og længere sigt.

Ved vurderingen af de klimamæssige konsekvenser vurderes effekten samlet set at ville ske som en reduktion på de nationale udledninger forbundet med implementeringen af CO₂-reducerende tiltag fundet i de gennemførte klimasyn. De klimamæssige konsekvenser kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at ville få målbare hverken positive eller negative konsekvenser for miljø og natur.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal muliggøre implementering af artikel 11 i energieffektivitetsdirektivet. Danmark skal senest den 11. oktober 2025 have vedtaget og offentliggjort de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme og gennemføre direktivet. Det foreslås dog med lovforslaget, at de krav vedrørende energiledelsessystemer og energisyn, som følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, vil skulle gennemføres tidligere, da forpligtelsen til visse virksomheder om at gennemføre klimasyn, er aftalt at træde i kraft fra 2025 som opfølgning på Grøn Skattereform 2022, og grundet overlap mellem omfattede virksomheder, samt indholdsmæssige krav mellem de to syn. For nærmere herom henvises til pkt. 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

UDKAST

Forslaget om den tidligere implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 11 vil indebære, at lovforslaget ikke overholder princip 5 for implementering af erhvervsrettet EU-regulering, hvoraf det følger, at byrdefuld EU-regulering bør træde i kraft senest muligt og under hensyntagen til de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Lovforslaget overholder de øvrige principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v. Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aktiveenergiforbrugere, Affald Plus, AffaldVarme Aarhus, Aluminium Danmark, Ankenævnet på Energiområdet, Andel, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Asfaltindustrien, BAT-kartellet, Better Energy, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Business Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebros A/S, Byggeskadefonden, C4 – Carbon Capture Cluster Copenhagen, Crossbridge Energy Fredericia, Center for Electric Power and Energy (DTU), CEPOS, Cerius, Cevea, Center for Electric Power and Energy (DTU), Centrica Energy Trading A/S, CTR, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, Crossbridge Energy Fredericia, ADB(Association Dansk Biobrændsel), DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danske halmleverandører, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Danske Bygningscenter, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening , Dansk Producentansvarssystem, Dansk Retursystem A/S, Dansk Shell A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Solkraft , Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Commodities A/S, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Havne, Danske Maritime, Danske Mediedistributører , Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Vandværker,

UDKAST

Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, De frie Energiselskaber , Decentral Energi, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, Rådet for grøn omstilling, DI, DKCPC, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, E.ON Danmark A/S, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet , Energinet, Energisammenslutningen, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Enyday , Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES-DAA), EUROPEAN GREEN CITIES, European Energy , Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, EBO Consult A/S, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing , Finansforbundet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, GAFSAM, Gaz-system, GRAKOM, Greenpeace, GreenTech Advisor, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Green Power Denmark , GTS (Godkendt Teknologisk service), Grundfos, Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hess Denmark ApS, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme , HORESTA, SMV danmark, H2 Energy Esbjerg , Hulgaard advokater, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energy, Ineos Danmark, Investering Danmark, IT-Branchen , Justitia, Klimarådet, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, LCA Center, Lederne

UDKAST

Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, MOE Rådgivende ingeniører, Mellemfolkeligt Samvirke, Middelgrundens Vindmøllelaug, Mærsk Drilling, Maabjerg Energy Center – MEC, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, N1 A/S, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk Energirådgivning ApS, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nuuday, Nærbutikkernes landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Otto Kjær, Oxfam IBIS, Partnerskabet for Bølgekraft, Planenergi, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Plastindustrien, Procesindustrien, Radius Elnet A/S, Rambøll, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Ren Energi Oplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, Restaurationsbranchen.dk, rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Bæredygtig Trafik, SEAS-NVE, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SKAD - Autorskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMVdanmark, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Statens ByggeforskningsInstitut, Synergi, Substain, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S.A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, VELTEK, Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Neptune Energy Denmark ApS, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B.V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Energikoncern, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet og 92-Gruppen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen

UDKAST

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ja. Antages ca. 9 – 15 mio. kr. årligt. Samlet effekt forventes mellem -1,8 mio. kr. og +1,5 mio. kr. årligt.	Ja. Antages ca. 10,5 – 13,2 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ja. Antaget ca. 1,2 mio. kr. årligt	Ja. Antaget 4,7 mio. kr. årligt Samlet omkostning på ca. 3,5 mio. kr. årligt
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen direkte CO2e reduktioner. Klima- og energisynet vil dog understøtte, at virksomheder kan identificere relevante CO2- og energibesparende tiltag	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal muliggøre implementering af artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/1791/EU af 13. september 2023 om energieffektivitet (omarbejdning). Danmark skal senest den 11. oktober 2025 have vedtaget og offentliggjort de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme og gennemføre direktivet. De krav der stilles til energisynsforpligtelsen, som følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, foreslås dog implementeret i forenelighed med implementering af klimasynet, der udspringer af Aftale om Grøn Skattereform for industri m.v. af 24. juni 2022.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end	Ja Nej X	

UDKAST

minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	
--------------------------------------	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Energisparelovens kapitel 5 har overskriften ”*Obligatoriske energisyn m.v. for store virksomheder*”. Kapitel 5 omfatter §§ 15-17, der indeholder regler vedrørende energisyn og energi- og miljøledelsessystemer.

Kapitlet blev indført med § 1 i lov nr. 345 af 8. april 2014 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmemforsyning, lov om kommunal fjernkøling og forskellige andre love. Kravet om energisyn er en implementering af artikel 8, i Europa-Kommissionens direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (energieffektivitetsdirektivet fra 2012).

Det fremgår af energisparelovens § 15, stk. 1, at store virksomheder minimum hvert fjerde år beregnet fra datoen for det foregående energisyn skal lade foretage energisyn på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter og indsende dokumentation til klima-, energi- og forsyningsministeren om et foretaget energisyn.

Det fremgår af energisparelovens § 15, stk. 2, at bestemmelsen ikke finder anvendelse for store virksomheder, der benytter og vedligeholder et energi- eller miljøledelsessystem, som er certificeret af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder, når der som en del af det pågældende ledelsessystem er foretaget et energisyn som nævnt i stk. 1. Virksomheden skal i givet fald indsende dokumentation herom til klima-, energi- og forsyningsministeren. Undtagelsen er en implementering af artikel 8, stk. 6, i energieffektivitetsdirektivet fra 2012.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har delegeret opgaven med at indhente dokumentation for energisyn og for benyttelse af energi- og miljøledelsessystemer efter energisparelovens § 15, stk. 1 og 2, til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 14, i bekendtgørelse nr. 1366 af 28. september 2022 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser (herefter delegationsbekendtgørelsen), jf. energisparelovens § 19.

Det fremgår af energisparelovens § 15, stk. 3, at ved store virksomheder forstås virksomheder, som ikke falder ind under kategorierne mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 20023 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV-henstillingen).

Det fremgår af energisparelovens § 15, stk. 4, at virksomheden afholder omkostningerne ved at få foretaget et energisyn som nævnt i stk. 1 eller ved at benytte og vedligeholde et certificeret energi- eller miljøledelsessystem som nævnt i stk. 2.

Det fremgår af energisparelovens § 16, stk. 1, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om krav til energisyn og energi- og miljøledelsessystemer, herunder indhold, omfang, udarbejdelse, rapportering, kontrol og anvendelse af relevante standarder.

Det fremgår af energisparelovens § 16, stk. 1, nr. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om hel eller delvis undtagelse for elementer af energisyn, der er dækket af anden lovgivning, og krav til eksperter, der sikrer nødvendige kvalifikationer og uafhængighed.

Det fremgår af energisparelovens § 16, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om akkrediterings- og certificeringsordninger vedrørende energisyn og energi- og miljøledelsessystemer efter § 15, stk. 1 og 2. Bemyndigelserne til at fastsætte regler i medfør af § 16 er delegeret til Energistyrelsen i medfør af § 4, stk. 1, i delegationsbekendtgørelsen, jf. § 19 i energispareloven.

I medfør af bemyndigelsen i § 16, stk. 1, nr. 1, er der fastsat regler om bl.a. omfanget af opfyldelse af energisyn, samt rapporteringskrav til opfyldelse af energisynsforpligtelsen.

I medfør af bemyndigelsen i energisparelovens § 16, stk. 1, nr. 2 er der fastsat regler i energisynsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 2, jf. § 10, stk. 1, om at opfyldelse af energisynsforpligtelsen kan ske via et energisyn med forenklet rapportering, såfremt en virksomheds årlige energiforbrug ikke overstiger 1.000 MWh.

I medfør af bemyndigelsen i § 16, stk. 1, nr. 2, er der endvidere fastsat regler i energisynsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 1-4, om hel eller delvis undtagelse fra energisynsforpligtelsen, herunder også dele af virksomheders energiforbrug dækket af anden lovgivning, samt krav til eksperter, der udfører energisyn.

Det fremgår af energisparelovens § 17, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af § 15 og regler udstedt i medfør af § 16. Det fremgår af § 17, stk. 1, 2. pkt., at ministeren herunder kan træffe afgørelser om, hvorvidt en virksomhed er forpligtet til at foretage energisyn.

Det fremgår af energisparelovens § 17, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren som led i tilsynet kan pålægge virksomheder inden for en af ministeren fastsat frist at få foretaget et energisyn, der opfylder kravene i § 15, stk. 1, og i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1 og 2.

Beføjelsen vedrørende tilsyn, herunder afgørelseskompetence til klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af energisparelovens § 17, er delegeret til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 14 i delegationsbekendtgørelsen, jf. § 19 i energispareloven.

De foreslåede ændringer til energisparelovens kapitel 5 skal muliggøre implementering af de nye krav om energiledelsessystemer og energisyn, der fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/995 (omarbejdning) (energieffektivitetsdirektivet). Endvidere vil der med lovforslaget skulle tilvejebringes den fornødne hjemmel til at pålægge virksomheder et krav om at gennemføre klimasyn (udvidet energisyn med fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag), som der blev indgået aftale om med Aftale om Grøn Skatteform for industri m.v., af 24. juni 2022 (Grøn Skattereform 2022).

Der er efter gældende ret ikke tilstrækkelig hjemmel til at pålægge virksomheder underlagt energisynsforpligtelsen krav om gennemførelsen af klimasyn.

(Til kapiteloverskriften)

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 5 ændres til ”Obligatoriske energiledelsessystemer, energisyn og klimasyn for visse virksomheder”.

Med den foreslåede ændring udvides overskriften til kapitel 5 til også at omfatte energiledelsessystemer og klimasyn. Ændringen skal ses i sammenhæng med forslaget til §§ 15-17 b i energispareloven, jf. nedenfor, hvor det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om energiledelsessystemer, energisyn og klimasyn.

(Til § 15)

Det foreslås, at der indsættes følgende *overskrift*, før § 15:

”Energiledelsessystemer og energisyn”.

Det foreslås i § 15, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at visse virksomheder er forpligtede til at indføre et energiledelsessystem eller til at gennemføre energisyn.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler med krav om, at visse virksomheder skal indføre et energiledelsessystem, samt krav om, at visse virksomheder skal gennemføre energisyn.

Med 'virksomhed' forstås enhver enhed, uanset dens retlige form, som sælger et produkt eller en tjenesteydelse på et marked i konkurrence med andre.

Det fremgår af energieffektivitetsdirektivet, at et energisyn er defineret som en systematisk fremgangsmåde, der har til formål at opnå tilstrækkelig viden om energiforbrugsprofilen for en bygning eller gruppe af bygninger, en industri- eller handelsvirksomheds drift eller anlæg eller en privat eller offentlig tjeneste, at identificere og kvantificere mulighederne for omkostningseffektive energibesparelser ved at udpege potentialet for omkostningseffektiv anvendelse eller produktion af vedvarende energi og at aflægge rapport om resultaterne.

I energieffektivitetsdirektivet defineres et energiledelsessystem som en samling af elementer i en strategi, der er indbyrdes forbundne eller påvirker hinanden, og som indgår i en plan med et fastsat mål, herunder overvågning af det faktiske energiforbrug, foranstaltninger, der træffes for at øge energieffektiviteten, og måling af fremskridt.

Den foreslåede bemyndigelse vil skulle anvendes til at fastsætte regler ved bekendtgørelse, der sikrer opfyldelse af energieffektivitetsdirektivets krav vedrørende energiledelsessystemer og energisyn. Disse regler skal i medfør af energieffektivitetsdirektivet senest træde i kraft den 11. oktober 2025. Det vurderes dog, at det vil være hensigtsmæssigt, at energieffektivitetsdirektivets artikel 11 implementeres tidligere, for at kravene til energisyn kan træde i kraft samtidig med at der vil blive indført krav om klimasyn, der med lovforslaget foreslås indført som led i udmøntningen af Grøn Skattereform 2022. Med samme ikrafttrædelse af de to typer krav sikres således de mest gennemsigtige forhold for de virksomheder, der vil blive omfattet af forpligtelserne. For nærmere herom henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2 og 2.2.2 om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser.

Det forventes, at bekendtgørelsen vil træde i kraft den 1. juli 2024.

Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse i § 15, stk. 1, vil kunne ske ved fastsættelse af regler på en række områder, der er fremhævet i den ikke udtømmende opregning i stk. 1, nr. 1-4.

Det foreslås med § 15, stk. 1, *nr. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke virksomheder der er omfattet af krav om at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren med bemyndigelsen vil fastsætte regler om, at virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug over 85 TJ i de foregående tre år, alle energibærere iberegnet, indfører og vedligeholder et energiledelsessystem, certificeret af et uafhængigt organ akkrediteret til at certificere energiledelse, i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder.

Det forventes endvidere, at ministeren med bemyndigelsen vil fastsætte regler om, at virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug over 10 TJ i de foregående tre år, alle energibærere iberegnet, og som ikke indfører et energiledelsessystem, gennemfører et energisyn minimum hvert fjerde år på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter. Grænseværdierne for omfattede virksomheder følger af artikel 11, stk. 1 og stk. 2, i energieffektivitetsdirektivet.

Det foreslås med § 15, stk. 1, *nr. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om krav til indhold, omfang, offentliggørelse og anvendelse af kvalificerede eksperter.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om krav til indholdet i henholdsvis energiledelsessystemer og energisyn, som de forpligtede virksomheder vil skulle opfylde.

Med den foreslåede bemyndigelse forventes der fastsat regler om, at et energisyn (herunder de energigennemgange, der gennemføres som en del af energi- og miljøledelsessystemer) skal bygge på ajourførte, målte, sporbare driftsdata om energiforbrug og (for elektricitet) belastningsprofiler, og omfatte en detaljeret gennemgang af energiforbrugsprofilen for bygninger eller grupper af bygninger, industrielle aktiviteter eller anlæg, herunder transport. Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at det vil være et krav, at der i et energisyn skal udpeges energieffektiviseringsforanstaltninger med henblik på at nedbringe

energiforbruget, og at potentialet for omkostningseffektiv anvendelse eller produktion af vedvarende energi afdækkes. Herudover forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at et energisyn, når det er muligt, vil skulle bygge på en livscyklusomkostningsanalyse i stedet for simple tilbagebetalingsperioder for at tage hensyn til langsigtede besparelser, langsigtede investeringers restværdier og kalkulationsrenter. Herudover forventes det, at det vil blive et krav, at et energisyn er forholdsmæssig og tilstrækkelig repræsentativt til at gøre det muligt at tegne et troværdigt billede af den samlede energimæssige ydeevne og pålideligt identificerer de mest betydelige muligheder for forbedringer. Endelig forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at energisynet skal give mulighed for detaljerede og validerede beregninger af foreslåede foranstaltninger, således at der tilvejebringes præcise oplysninger om potentielle besparelser, og krav om, at de data der anvendes i energisynet, skal kunne opbevares med henblik på historisk analyse og udvikling i ydeevne.

De ovenfor nævnte krav er minimumskriterier, der følger af energieffektivitetsdirektivets bilag VI. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil være forpligtet til at fastsætte regler, der sikrer implementering af bilag VI. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil endvidere kunne anvende den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om yderligere krav til indholdet i energiledelsessystemer og energisyn, hvis det på et senere tidspunkt vurderes hensigtsmæssigt.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af bemyndigelsen endvidere fastsætte regler om indholdet i energiledelsessystemer. Der forventes ved første udmøntning af regler fastsat krav om, at energiledelsessystemer der indføres til at opfylde kravet i § 15, stk. 1, skal følge ”DS/EN ISO 50001:2018 – Energiledelsessystemer - Krav med vejledning til brug” eller tilsvarende relevant europæisk eller international standard.

I forhold til fastsættelse af krav til omfang og offentliggørelse i forbindelse med energisyn forventes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren med bemyndigelsen vil fastsætte regler om, at virksomheder, der er forpligtede til at gennemføre energisyn, vil skulle udarbejde en konkret og gennemførlig handlingsplan på grundlag af anbefalingerne fra energisynet. I handlingsplanen skal foranstaltninger til gennemførelse af hver enkelt revisionsanbefaling fra energisynet identificeres, hvor det er teknisk eller økonomisk gennemførligt, og handlingsplanen vil skulle forelægges virksomhedens ledelse. Det forventes derudover, at der vil blive fastsat regler om, at handlingsplanen skal offentliggøres sammen med den

forventede gennemførelsesgrad for anbefalingerne i energisynet. Disse krav følger af energieffektivitetsdirektivet artikel 11, stk. 2, 4. og 5. afsnit

Det forventes, at offentliggørelse vil kunne ske på virksomhedens hjemmeside. Der kan endvidere fastsættes regler om alternativ offentliggørelse, såfremt virksomheder allerede offentliggør lignende data, f.eks. i medfør af anden lovgivning.

Det forventes ikke, at der ved første udmøntning af regler i medfør af den foreslåede bestemmelse vil blive fastsat krav vedrørende omfang og offentliggørelse i forbindelse med krav om at indføre energiledelsessystemer eller yderligere regler om udarbejdelse af energiledelsessystemer, end de der vil fremgå af relevante standarder.

Herudover forventes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil anvende den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om krav til at energisyn udføres af kvalificerede eksperter. Det forventes, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at energisyn skal udføres af en ekspert i udførelse af energisyn, der er godkendt i medfør af den foreslåede godkendelsesordning i energisparelovens § 17. Kriterierne for at blive godkendt vil blive fastsat i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets krav om eksperter, der udfører energisyn, jf. artikel 11 og artikel 28.

Det foreslås med § 15, stk. 1, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om krav til rapportering, dokumentation, indberetning, frister, anvendelse af relevante standarder og anvendelse af akkreditering- og certificeringsordninger.

Det forventes, at der med den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren, vil blive fastsat regler om krav til rapportering, dokumentation, indberetning og frister for efterlevelse af forpligtelserne om energiledelsessystemer og energisyn. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om krav til rapporteringens indhold, format og sprog, samt pligt til at udfylde et skema med nøgletal og anden relevant data fra energisynet.

Det forventes derudover, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder skal kunne dokumentere indholdet af energisyn, herunder rigtigheden af afgivne oplysninger ved udarbejdelse og indberetning. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder skal kunne dokumentere certificering og efterlevelse af relevante standarder. Det forventes herudover, at der vil blive fastsat regler om, at dokumentation for indførte energiledelsessystemer og gennemførte energisyn, herunder også

handlingsplaner og dokumentation for opfyldelse af kriterier for eventuel hel eller delvis undtagelse, jf. nedenfor til § 15, stk. 1, nr. 4, skal indberettes til Energistyrelsen via virk.dk. Der vil kunne fastsættes regler om alternativ indberetning, såfremt indberetning via virk.dk ikke er muligt.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at de virksomheder der ved lovens ikrafttrædelse vil blive forpligtet til at indføre et energiledelsessystem, skal indberette certifikat for indført energiledelsessystem senest den 1. august 2026, og at de virksomheder, der bliver forpligtet til at gennemføre energisyn senest skal indberette dette den 1. august 2025.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder der allerede er underlagt den gældende energisynsforpligtelse, jf. energisynsbekendtgørelsen, og med de foreslåede nye regler vil være underlagt en forpligtelse om enten at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn, vil skulle fortsætte den fireårige kadence, der følger af gældende ret. Disse virksomheder vil dermed senest fire år efter virksomhedens seneste godkendte indberetning efter gældende ret skulle indføre et energiledelsessystem eller gennemføre et energisyn, i medfør af de med lovforslaget foreslåede bestemmelser. Denne frist fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 2, 3. afsnit.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder der i et givet år opfylder regler fastsat i medfør af den foreslåede § 15, stk. 1 ved at gennemføre et energisyn, men hvis gennemsnitlige årlige energiforbrug i et efterfølgende år overstiger 85 TJ, tidligst vil blive pålagt at indføre et energiledelsessystem fire år efter deres seneste godkendte indberetning af energisyn. Herudover forventes der fastsat tilsvarende regler om den omvendte situation, hvor virksomheder der har indført et energiledelsessystem falder under forbrugsgrænsen for krav om at indføre et energiledelsessystem, men fortsat er over forbrugsgrænsen for krav om at gennemføre energisyn. Her vil virksomheden først fire år efter indførelsen af et energiledelsessystem blive pålagt at gennemføre energisyn. Der forventes dog fastsat regler om, at en virksomhed der har indført et energiledelsessystem efter regler fastsat i medfør af § 15, stk. 1, forpligtes til at vedligeholde energiledelsessystemet, indtil virksomheden næste gang vil skulle gennemføre og indberette energisyn.

Det forventes herudover, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder, der først efter den 1. august 2025 vil blive underlagt kravene i regler udstedt i medfør af den foreslåede § 15, stk. 1, senest 12 måneder efter de underlægges kravene skal have indført et energiledelsessystem eller

gennemført energisyn alt efter deres forpligtelser i regler udstedt i medfør af § 15.

I forhold til standarder forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder som omfattes af forpligtelsen til at indføre et energiledelsessystem, skal indføre et energiledelsessystem certificeret efter gældende version af ”DS/EN ISO 50001:2018 – Energiledelsessystemer - Krav med vejledning til brug” eller tilsvarende relevant europæisk eller international standard. Endvidere forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at hvor miljøledelsessystemer anvendes til opfyldelse af forpligtelsen til enten at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre et energisyn, jf. nedenfor til § 15, stk. 1, nr. 4, vil dette skulle certificeres efter EMAS (Eco-Management and Audit Scheme) i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 1221/2009 af 25. november 2009, gældende version af ”DS/EN ISO 14001:2015 – Miljøledelsessystemer – Krav og vejledning” eller tilsvarende relevant europæisk eller international standard.

Det følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 1, at det er et krav, at et indført energiledelsessystemet certificeres af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder, mens det følger af artikel 11, stk. 11, at hvor der anvendes et miljøledelsessystem, skal dette være certificeret af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder.

Det forventes herudover, at der vil blive fastsat regler om, at en virksomhed som omhandlet i stk. 1, der i et givet år har et årligt forbrug på over 85 TJ, og at en virksomhed som omhandlet i stk. 2, der har i et givet år har et årligt forbrug på mellem 10 og 85 TJ, skal indberette oplysning om virksomhedens energiforbrug til Energistyrelsen. Dette krav fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 3. Denne indberetning forventes også at skulle foregå via virk.dk. Der vil med bemyndigelsen kunne fastsættes yderligere regler om indberetning af data såfremt det vurderes relevant.

Det foreslås med § 15, stk. 1, nr. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis undtagelse fra krav om at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn.

Det forventes, at der med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at virksomheder ved indførelse af et energiledelsessystem eller ved gennemførelse af energisyn, kan undtage ét eller flere elementer fra energiledelses- og energisynsforpligtelsen. Herunder forventes det, at der

vil blive fastsat regler om, at en del af virksomhedens energiforbrug, hvor den pågældende del ikke udgør mere end 10 pct. af virksomhedens samlede energiforbrug, kan undtages energisynsforpligtelsen. Undtagelsen tager udgangspunkt i minimuskriterierne til udførelsen af energisyn, jf. energieffektivitetsdirektivet bilag VI, hvori det bl.a. fremgår, at energisynet skal være tilstrækkeligt repræsentativt til at tegne et troværdigt billede af den samlede energimæssige ydeevne. Således indføres indirekte et krav om, at energisynet som udgangspunkt dækker minimum 90 pct. af virksomhedens energiforbrug.

Det forventes endvidere, at der med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at midlertidige projekter, hvor gennemførelsen af et energisyn ikke vil være omkostningseffektivt, skal kunne undtages energisynsforpligtelsen, og at vurderingen om midlertidighed vil skulle bygge på et skøn, som foretages af virksomheden og fremsendes til Energistyrelsen til godkendelse. For nærmere herom henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.1. Der vil ligeledes kunne fastsættes nærmere regler om dokumentation for levetid m.v., af et projekt til brug for Energistylens behandling af anmodningen om undtagelse af hensyn til midlertidighed.

Herudover forventes der fastsat regler om, at skibe under 5.000 bruttotons skal kunne undtages energisynsforpligtelsen, af hensyn til overlap mellem den energikortlægning, der kræves i energisynet henholdsvis kræves af den Internationale Maritime Organisation (IMO) og SEEMP (Ship Energy Efficiency Management Plan) part 1 om kortlægning af energieffektivitetstiltag. For nærmere herom henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.1.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder, der gennemfører en kontrakt om energimæssig ydeevne, fritages for at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn, forudsat at kontrakten om energimæssig ydeevne indeholder energiledelsessystemets nødvendige elementer, og at kontrakten opfylder kravene i energieffektivitetsdirektivets bilag XV. Undtagelsen følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 10, og vil gælde for hele virksomhedens energiforbrug. Nærmere regler om disse kontrakter, herunder krav om indhold, omfang, rapportering, samt ekstern verifikation af kontrakter, for at sikre forenelighed mellem regler udstedt i medfør af §§ 15 - 17 b, vil kunne fastsættes i medfør af ministerens bemyndigelser i lovforslaget.

Endelig forventes det, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder, som indfører et miljøledelsessystem, som er certificeret af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder, fritages for forpligtelserne fastsat i medfør af lovforslagets § 15, stk. 1, forudsat at det pågældende miljøledelsessystem omfatter en energigennemgang, der opfylder minimumskriterierne i energieffektivitetsdirektivets bilag VI, som anvist ovenfor. Undtagelsen følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 11. De nærmere krav, herunder dokumentationskrav, regler om akkreditering- og certificeringsordninger, samt yderligere krav til miljøledelsessystemer, vil endvidere kunne fastsættes i medfør af ministerens bemyndigelser i lovforslaget.

De foreslåede bestemmelser i § 15, stk. 1, nr. 1-4, vil bl.a. give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler, der er nødvendige for at implementere de obligatoriske bestemmelser i energieffektivitetsdirektivets artikel 11 vedrørende energiledelse og energisyn, og bilag VI vedrørende minimumskriterierne til udførelsen af energisyn, samt eventuelle vejledninger i form af guidance notes, fra Europa-Kommissionen på dette område.

De foreslåede bemyndigelser vil endvidere indebære, at ministeren på et senere tidspunkt vil kunne ændre eller supplere ovennævnte krav om energiledelsessystemer og energisyn, herunder ændre kredsens af virksomheder, der er omfattet af lovgivningen. Dette vil eksempelvis kunne ske på baggrund af nærmere retningslinjer fra Europa-Kommissionen om fortolkningen af energieffektivitetsdirektivets krav til energiledelsessystemer og energisyn, ændring af energieffektivitetsdirektivet eller såfremt den teknologiske udvikling måtte gøre det nødvendigt.

Det forventes, at der i medfør af energisparelovens § 22, stk. 2, vil blive fastsat regler om, at den der overtræder de regler, der fastsættes med hjemmel i den foreslåede § 15, stk. 1, straffes med bøde. Det forudsættes, at sanktionsniveauet bør overstige den udgift, som vil være forbundet med at leve op til den forpligtelse, som er blevet overtrådt.

De aktører, der vil kunne blive straffet for overtrædelse, vil være de virksomheder, som med regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 15, stk. 1, vil blive forpligtede til at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn.

De forhold, der vil kunne blive straffet, vil bl.a. være tilfælde hvor virksomheden ikke inden for de fastsatte frister har indført et energiledelsessystem eller gennemført et energisyn, hvis rapportering eller indberetning er mangelfuld eller hvis virksomheden ikke har offentliggjort en handlingsplan, eller andet i henhold til forpligtelser fastsat i medfør af §§ 15, stk. 1.

Energistyrelsen vil inden en politianmeldelse udstede et påbud i medfør af regler, der er udstedt med hjemmel i den foreslåede § 17 a, stk. 2.

For at sikre et retfærdigt sanktionssystem, hvor sanktionen (ordensbøden) kan mærkes både i store og små virksomheder, forudsættes det, at bødens størrelse vil afspejle forholdene i den virksomhed, som bøden udstedes til. Det forudsættes dermed, at der ved bødens fastsættelse tages højde for virksomhedens størrelse, omsætning og overtrædelsens grovhed m.v.

Det forudsættes, at Energistyrelsen i forbindelse med politianmeldelsen vil angive et forslag til størrelsen af bøden i det konkrete tilfælde.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det af Energistyrelsen angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås med § 15, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de omfattede virksomheder afholder de omkostninger, der er forbundet med at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at virksomheden skal afholde omkostningerne ved at få foretaget et energisyn eller ved at benytte og vedligeholde et certificeret energiledelsessystem, der opfylder kravene i regler fastsat i medfør af § 15, stk. 1. Der vil ligeledes kunne fastsættes regler om, at virksomheder afholder eventuelle omkostninger forbundet med de undtagelsesmuligheder, der kan fastsættes regler om i medfør af § 15, stk. 1, nr. 4, f.eks. ved indførelse og vedligeholdelse af et miljøledelsessystem.

Omkostningerne vil blandt andet afhænge af specifikke forhold som produktionsenhedens størrelse, kompleksitet m.v. og om der f.eks. er tale om at få foretaget et energisyn eller om at benytte og vedligeholde et certificeret energi- eller miljøledelsessystem. Eksempelvis anslås omkostningerne til at få udført et struktureret energisyn, efter de foreslåede regler til ca. kr. 135.000 for service- og handelsvirksomheder og ca. kr. 200.000 for fremstillingserhverv. For nærmere herom henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4 om de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Bemyndigelserne til klima-, energi- og forsyningsministeren til i medfør af den foreslåede § 15 at fastsætte regler, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af § 3, stk. 1, nr. 14, i delegationsbekendtgørelsen, jf. energisparelovens § 19.

(Til § 16)

Det foreslås, at der indsættes en *overskrift*, før § 16 med titlen ”Klimasyn”.

Det foreslås med § 16, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse virksomheder skal gennemføre klimasyn med fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler med krav om, at visse virksomheder skal gennemføre klimasyn.

Med ’virksomhed’ forstås enhver enhed, uanset dens retlige form, som sælger et produkt eller en tjenesteydelse på et marked i konkurrence med andre.

Den foreslåede bemyndigelse vil skulle anvendes til at fastsætte regler ved bekendtgørelse, der sikrer udmøntning af Grøn Skattereform 2022 vedrørende klimasyn. Det fremgår af aftalen, at et klimasyn er en udvidelse af energisynet således, at der vil være et supplerende fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag hos de omfattede virksomheder.

Det forventes, at bekendtgørelsen vil træde i kraft den 1. juli 2024.

Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse i § 16, stk. 1, vil endvidere kunne ske ved fastsættelse af regler på en række områder, der er fremhævet i den ikke udtømmende opregning i stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslås med § 16, stk. 1, *nr. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke virksomheder der er omfattet af krav om at gennemføre klimasyn.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren med den foreslåede bemyndigelse vil fastsætte regler om, at virksomheder, der er underlagt en forpligtelse om at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn i medfør af regler udstedt efter den foreslåede § 15, stk. 1, forpligtes til at gennemføre et klimasyn.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte krav til andre virksomheder, såfremt der indgås aftale om dette mellem aftalepartierne bag Grøn Skattereform 2022 eller eventuelle andre fremtidige politiske aftaler for området.

Det følger af forslaget til § 16, stk. 1, *nr. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om krav til indhold, omfang, offentliggørelse og anvendelse af kvalificerede eksperter.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse bl.a. vil blive anvendt til at fastsætte regler om krav til indholdet i et klimasyn.

Indfaset fra 2025 pålægges virksomheder, jf. Grøn Skattereform 2022, en højere og mere ensartet CO₂-beskatning på direkte energirelaterede udledninger og procesrelaterede udledninger. Der lægges således op til, at klimasynet skal have fokus på disse typer udledninger, og det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at klimasynet som minimum skal omfatte disse typer udledninger. Det forventes således at klimasynet skal indeholde en kortlægning af virksomhedens fossile energiforbrug og CO₂-udledende og energiforbrugende anlæg og processer.

Det forventes endvidere, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om krav til omfang af klimasynet.

Det forventes ved første udmøntning af reglerne, at der vil blive fastsat regler om, at klimasyn som minimum skal udarbejdes på baggrund af hele virksomhedens direkte energirelaterede udledninger og procesrelaterede udledninger, at klimasynet skal identificere og kvantificere omkostningseffektive CO₂-reduktionsmuligheder, og at klimasynet skal være tilstrækkeligt detaljeret til at give et retvisende billede af virksomhedens reduktionsmuligheder, baseret på ajourførte, målte, sporbare driftsdata over en faststat tilstrækkelig repræsentativ periode. Klimasynets omfang vil kunne ændres efter politisk aftale.

Det forventes endvidere at der vil blive fastsat regler om, at klimasyn, der udarbejdes i forbindelse med indførelsen af energiledelsessystemer eller gennemførelsen af energisyn, kan bygge på det samme datagrundlag m.v. som energisynet eller energiledelsessystemet. Hvis dele af virksomhedens energiforbrug, der ikke udgør mere end 10 pct. af virksomhedens samlede energiforbrug, undtages jf. regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1 nr.4, vil disse dele af virksomhedens energiforbrug således ligeledes kunne undtages fra klimasynet.

Det forventes herudover, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder der gennemgår et klimasyn skal udarbejde en klimahandlingsplan, med udgangspunkt i de fundne CO₂-reducerende tiltag. Klimahandlingsplanen kan udarbejdes som selvstændig handlingsplan eller som supplement til handlingsplaner for energiledelsessystemer og energisyn. Det forventes, at der vil blive fastsat de samme krav til indhold og offentliggørelse af klimahandlingsplaner som de krav, der fastsættes til indhold og offentliggørelse af handlingsplaner for energiledelsessystemer og energisyn. For nærmere herom henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.3 og de specielle bemærkninger til den foreslåede § 15, stk. 1, nr. 2.

Det forventes derudover, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om krav til at klimasyn udføres af kvalificerede eksperter. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at klimasynet skal udføres af en virksomhed, der er godkendt som eksperter i udførelsen af energisyn i medfør af den foreslåede godkendelsesordning i energisparelovens § 17, eller en akkrediteret ekspert efter en relevant standard.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at klimasynet skal udarbejdes efter de krav til energisyn, som der vil blive fastsat i medfør af den foreslåede § 15, stk. 1, nr. 2, og som vil være i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets bilag VI. For nærmere om energieffektivitetsdirektivets bilag VI henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.1.

Det foreslås med § 16, stk. 1, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om krav til rapportering, dokumentation, indberetning, frister, anvendelse af relevante standarder og anvendelse af akkrediterings- og certificeringsordninger.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse bl.a. vil blive anvendt til at fastsætte regler om krav til rapportering af klimasynet. Det forventes, at der vil blive fastsat krav til rapporteringens indhold, sprog og format, herunder

pligt til at udfylde et skema med nøgletal og anden relevant data fra klimasynet.

Det forventes herudover, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om krav til dokumentation af klimasynet. Det forventes, at der ved den første udmøntning vil blive fastsat regler om, at de samme dokumentationskrav, som gælder for energisyn og energiledelsessystemer, vil gælde for klimasyn, herunder at virksomheder skal kunne dokumentere rigtigheden af afgivne oplysninger i forbindelse med udarbejdelse og indberetning af klimasyn. For nærmere herom henvises til de specielle bemærkninger til § 15, stk. 1, nr. 3.

Det forventes derudover, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om krav til indberetning af dokumentation for gennemførte klimasyn. Der forventes fastsat regler om, at gennemførte klimasyn indberettes til Energistyrelsen via virk.dk. Der vil kunne fastsættes regler om alternativ indberetning, såfremt indberetning via virk.dk ikke er muligt.

Den foreslåede bemyndigelse forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om krav til frister for indberetning af gennemførte klimasyn.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder omfattet af forpligtelsen til at gennemføre klimasyn, senest fire år efter deres seneste indberetning af energisyn efter gældende ret, skal indberette dokumentation for gennemført klimasyn. Virksomheder der ikke tidligere har været omfattet af forpligtelsen om at gennemføre energisyn, forventes at skulle have gennemført klimasyn senest den 1. august 2026 og herefter senest hvert fjerde år fra virksomhedens seneste godkendte indberetning.

Det forventes endvidere, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om anvendelse af relevante standarder, samt akkreditering- og certificeringsordninger.

Der kan med bemyndigelsen fastsættes regler om, at energi- og miljøledelsessystemer indført til at opfylde forpligtelserne udstedt i medfør af lovforslagets § 15 stk. 1, skal indeholde et supplerende fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag hos virksomhederne, for således også at kunne opfylde forpligtelsen om gennemførelse af klimasyn. Regler herom fastsættes enten i en separat standard eller som tillæg til ledelsessystemet, således at de kan akkrediteres efter eller som separat standard. Det forventes, at det vil blive et krav, at akkrediteringen er foretaget af DANAK - Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende akkrediteringsorgan, som er

medunderskriver af EA's (European co-operation for Accreditation) multilaterale aftale om gensidig anerkendelse med hensyn til certificering af ledelsessystemer eller for certificeringsorganer udenfor EA's område af et akkrediteringsorgan, der er medunderskriver af den relevante multilaterale aftale om gensidig anerkendelse under IAF's (International Accreditation Forum), og efterfølgende certificeres af et af ovenstående akkrediteringsorganer godkendt certificeringsorgan.

Det forventes endvidere, at virksomheder der opfylder krav fastsat i medfør af det foreslåede § 15, stk. 1, i energispareloven, ved at indgå en kontrakt om energimæssig ydeevne jf. energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 10, jf. direktivets bilag XV, ligeledes vil blive omfattet af krav om at udarbejde et klimasyn. Det forventes, at klimasynet kan indgå som del af kontrakten om energimæssig ydeevne, og således opfylde den klimasynsforpligtelse, der følger af regler udstedt i medfør af det foreslåede § 16, stk. 1. Der kan fastsættes nærmere krav til kontrakter om energimæssig ydeevne, der skal opfylde både i regler udstedt i medfør § 15, stk. 1 og 16, stk. 1.

Det forventes, at der i medfør af energisparelovens § 22, stk. 2, vil blive fastsat regler om, at den der overtræder de regler, der fastsættes med hjemmel i den foreslåede § 16, stk. 1, straffes med bøde. Det forudsættes, at sanktionsniveauet bør overstige den udgift, som vil være forbundet med at leve op til den forpligtelse, som er blevet overtrådt.

De aktører der vil kunne blive straffet for overtrædelse vil være de virksomheder, som med regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 16, stk. 1, vil blive forpligtede til at gennemføre klimasyn.

De forhold der vil kunne blive straffet er bl.a. tilfælde hvor virksomheden ikke inden for de fastsatte frister har gennemført et klimasyn, hvis rapportering eller indberetning er mangelfuld eller hvis virksomheden ikke har offentliggjort en handlingsplan, eller andet i henhold til forpligtelser fastsat i medfør af § 16, stk. 1.

Energistyrelsen vil inden en politianmeldelse udstede et påbud i medfør af regler, der er udstedt med hjemmel i den foreslåede § 17 a, stk. 2.

For at sikre et retfærdigt sanktionssystem, hvor sanktionen (ordensbøden) kan mærkes både i store og små virksomheder, forudsættes det, at bødens størrelse vil afspejle forholdene i den virksomhed, som bøden udstedes til. Det forudsættes dermed, at der ved bødens fastsættelse tages højde for virksomhedens størrelse, omsætning og overtrædelsens grovhed m.v.

Det forudsættes, at Energistyrelsen i forbindelse med politianmeldelsen vil angive et forslag til størrelsen af bøden i det konkrete tilfælde.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det af Energistyrelsen angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpede eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås med § 16, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de omfattede virksomheder afholder de omkostninger, der er forbundet med at gennemføre klimasyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1.

Det forventes, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse vil blive fastsat regler om, at de forpligtede virksomheder vil skulle afholde omkostningerne ved at få foretaget et klimasyn, herunder indgåelse af kontrakter og omkostninger for eventuelle ændringer i krav til energi- og miljøledelsessystemer som anført ovenfor. Omkostningerne hertil vil blandt andet afhænge af specifikke forhold som produktionsenhedens størrelse, kompleksitet m.v. For nærmere herom henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4 om de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Bemyndigelserne til klima-, energi- og forsyningsministeren til i medfør af den foreslåede § 16, stk. 1 og 2, at fastsætte regler, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af § 4, stk. 1, i delegationsbekendtgørelsen, jf. energisparelovens § 19.

(Til § 17)

Det foreslås, at der indsættes en *overskrift*, før § 17 med titlen ”Godkendelsesordning for eksperter der udfører energisyn eller klimasyn”.

Det foreslås med § 17, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, eller § 16, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om en godkendelsesordning, hvor eksperter efter ansøgning kan godkendes til at udføre energisyn eller klimasyn (energisyntskonsulenter), der er omfattet af

regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1 eller § 16, stk. 1.

Godkendelsesordningen skal sikre, at de eksperter der udfører energisyn og klimasyn besidder de nødvendige kvalifikationer til at udføre energisyn og klimasyn.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at energisynskonsulenter periodisk skal have fornyet deres godkendelse. Dette har til formål at sikre, at de fastsatte godkendelseskriterier sikrer det nødvendige kompetenceniveau og lige adgang for alle i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets princip om ikkeforskelsbehandling, samt for at sikre den fornødne mængde energisynskonsulenter til at dække markedets behov. Det forventes, at fornyelsen af godkendelser vil skulle ske minimum hvert fjerde år, hvilket stemmer overens med krav af energieffektivitetsdirektivets artikel 11, stk. 2, jf. artikel 28, stk. 6, fsva. energisyn.

Det foreslås med § 17, stk. 1, 2. *pkt.*, at ministeren herunder kan fastsætte regler om betingelser for godkendelse, om registrering, administration og tilsyn i forbindelse med godkendelsesordningen.

Med den foreslåede bemyndigelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. kunne fastsætte regler om de kriterier, som eksperter i udførelse af energisyn og klimasyn vil skulle opfylde for at kunne blive godkendt.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om specifikke godkendelseskriterier for enheder, der ønsker at opnå godkendelse som eksperter i udførelse af energisyn og klimasyn. Godkendelseskriterierne forventes som minimum at indeholde uddannelseskrav og krav om relevant erhvervserfaring, samt krav til dokumentation herfor. Det forventes endvidere, at virksomheder der er certificeret til at energimærke flerfamiliehuse, jf. bekendtgørelse nr. 1651 af 18. november 2020 om energimærkning i bygninger, vil kunne benytte certificeringen som dokumentationskrav for godkendelse som ekspert, der udfører energisyn og klimasyn for visse erhverv, nærmere specificeret i bekendtgørelse.

Det forventes, at virksomheder, der har minimum én person ansat, som opfylder disse specifikke godkendelseskrav, kan opnå godkendelse som energisynsudførende enheder. Som følge heraf vil virksomhedens øvrige ansatte også godkendes som eksperter, der udfører energisyn og klimasyn, selv om de ikke nødvendigvis opfylder alle specifikke krav til at være eksperter i udførelsen af energisyn og klimasyn. En forudsætning for godkendelse af virksomheden som energisynsudførende enhed, vil være, at

virksomheden indfører et kvalitetssikringssystem, således at alle energisyn udført af virksomheden, udarbejdes med den fornødne kvalitet. Kvalitetssikringssystemet kan eksempelvis være et DS/EN ISO 9001:2008 – Kvalitetsledelsessystem, og skal påvises indført ved ansøgningen om at blive energisynsudførende enhed, samt dokumenteres efterlevet ved eventuelt tilsyn. Der vil med den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsættes regler om krav til kvalitetssikringssystemet, herunder benyttelse eller udelukkelse af visse standarder, for at sikre den fornødne kvalitet og kompetence ved udarbejdelsen af energisyn.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om specifikke krav til de virksomheder, der udarbejder energisyn og klimasyn. Der kan ligeledes fastsættes specifikke krav, herunder eventuelle krav om kursusdeltagelse eller lign., for kompetencesikring og vedligeholdelse hos disse energisynsudførende enheder.

For enkeltpersoner, der driver selvstændig virksomhed, eller er ansat i en virksomhed, hvor ingen andre medarbejdere skal kunne udføre energisyn, vil kravet til implementering af et kvalitetssikringssystem være irrelevant, og godkendelsen vil alene bygge på enkeltpersonens kompetencer set i forhold til de specifikke godkendelseskriterier omtalt ovenfor.

Med den foreslåede bemyndigelse vil der endvidere kunne fastsættes krav om, at de enheder, der er godkendt i medfør af godkendelsesordningen, vil skulle registreres i et register, som vil blive gjort offentlig tilgængeligt på Energistyrelsens hjemmeside, eller en anden passende platform. Her vil fremgå information om godkendte eksperter, der udarbejder energisyn eller klimasyn, og informationerne vil således være tilgængelig for de for virksomheder, der vil skulle gennemføre energisyn og klimasyn i medfør af regler fastsat i medfør af forslaget til energisparelovens § 15, stk. 1 og § 16, stk. 1.

Der vil herudover kunne fastsættes regler til administration af godkendelsesordningen, herunder hvordan der kan ansøges om godkendelse.

Det forventes endvidere, at der med bemyndigelsen vil blive fastsat regler om, hvordan ansøgere vil kunne klage over afgørelser, der er truffet af den ansvarlige for godkendelsesordningen.

Endelig vil der kunne fastsættes regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller den som ministeren bemyndiger hertil, vil kunne

føre tilsyn med de enheder, der er godkendt i medfør af godkendelsesordningen. Det vil eksempelvis kunne være relevant i situationer, hvor der er rejst tvivl om den godkendte enheds kvalifikationer eller kvaliteten af de udførte energisyn eller klimasyn. Der forventes også fastsat regler om årlige tilsyn med en andel af de godkendte enheder.

Det foreslås med § 17, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bemyndigelse af en institution under ministeret, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation til at godkende og føre tilsyn med eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, eller § 16, stk. 1, og til at opkræve gebyr efter regler udstedt i medfør af § 17 b, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne uddelegere hele eller dele af opgaven med at varetage den godkendelsesordning, der kan fastsættes regler om i medfør af den foreslåede § 17, stk. 1, i energispareloven, herunder også tilsynet med godkendte eksperter. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at en under ministeriet oprettet institution, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation vil kunne opkræve gebyr for godkendelser i medfør af ordningen, i overensstemmelse med reglerne vedrørende gebyr udstedt med hjemmel i den foreslåede § 17 b, stk. 2.

Det forventes, at administration af godkendelsesordningen for eksperter vil blive varetaget enten af Energistyrelsen, som det er tilfældet i dag, eller at den vil blive helt eller delvist delegeret til en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation, f.eks. tildelt efter markedsafgrænsning. Såfremt opgaven delegeres til en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation, vil der kunne fastsættes nærmere regler og vilkår for varetagelse af myndighedsopgaven, samt krav til den pågældende virksomhed eller institution og tilsyn hermed.

Det forventes herunder, at der vil blive fastsat regler om, at såfremt godkendelsesordningen varetages af en ikke-offentlig institution vil denne skulle varetage de delegerede myndighedsopgaver i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og god forvaltningsskik. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om, at forvaltningslovens regler om vejledning, repræsentation, aktindsigt, partshøring, begrundelse og klagevejledning samt lov om offentlighed i forvaltningen, vil skulle

anvendes, når den, der har fået delegeret myndighedsopgaven, træffer afgørelse inden for det delegerede område.

Det foreslås med § 17, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation, der er bemyndiget til at varetage opgaver i regler fastsat i medfør af stk. 2. Beslutes det at varetage af den godkendelsesordning, som klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om i medfør af § 17, stk. 1, skal delegeres til en ikke-offentlig institution forventes det, at der med den foreslåede bemyndigelse i § 17, stk. 3, vil blive fastsat regler om, at afgørelser truffet af den ikke-offentlige institution vil kunne påklages til Energistyrelsen. Det kan eksempelvis dreje sig om klage over afslag på godkendelse eller for opkrævet gebyr. Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte regler om den ikke-offentlige institutions adgang til at genoptage sager, som er blevet påklaget til Energistyrelsen.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om, at Energistyrelsens afgørelser i klagesager ikke vil kunne påklages til andre instanser, herunder klima-, energi- og forsyningsministeren.

(Til § 17 a)

Det foreslås, at der indsættes en *overskrift*, før § 17 a med titlen ”Tilsyn og påbud”.

Det foreslås med § 17 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og 16, stk. 1.

Det forventes, at der med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler om tilsyn med de oplysninger, som de forpligtede virksomheder indberetter i forbindelse med indført energiledelsessystem, energisyn eller klimasyn.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om, at tilsyn med udførte klimasyn som udgangspunkt skal indgå i en tilsynsstrategi sammen med tilsyn for udførte energisyn, herunder rigtigheden af angivne oplysninger m.v. Der kan alternativt fastsættes specifikke regler herfor, såfremt det findes hensigtsmæssigt for administrationen, såfremt der indgås aftale om dette mellem aftalepartierne bag Grøn Skattereform 2022 eller eventuelle andre fremtidige politiske aftaler for området.

Det foreslås med § 17 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud vedrørende regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud om opfyldelse af de krav til indførelse af et energiledelsessystem eller gennemførelse af energisyn eller klimasyn, som der forventes fastsat regler om i medfør af den foreslåede bemyndigelse i energisparelovens § 15, stk. 1 og § 16, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse forventes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at der kan udstedes et påbud om, at forpligtede aktører vil skulle indføre et energiledelsessystem eller gennemføre et energisyn eller et klimasyn som er i overensstemmelse med krav fastsat i medfør af den foreslåede § 15, stk. 1 og § 16, stk. 1. De aktører, der vil kunne blive mødt med et påbud forventes at være de aktører, der i henhold til regler udstedt i medfør af forslaget til § 15, stk. 1, nr. 1, og § 16, stk. 1, nr. 1, er forpligtede til at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre et energisyn eller klimasyn.

Påbud vil eksempelvis kunne anvendes, hvis der ikke er indberettet oplysninger om energiledelsessystem, energisyn eller klimasyn i medfør af reglerne, selvom ministeren eller den institution, som ministeren har bemyndiget hertil, har truffet afgørelse om, at den pågældende virksomhed er omfattet af forpligtelsen. I tvivlstilfælde vil ministeren eller den institution, som ministeren har bemyndiget hertil, kontakte ejeren og operatøren af en potentielt forpligtet virksomhed med henblik på at afklare, om virksomheden er omfattet af forpligtelsen. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at ministeren kan træffe afgørelse om, hvorvidt en virksomhed er forpligtet til at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre et energisyn eller et klimasyn.

Ministeren vil endelig kunne fastsætte regler om, at et påbud kan omfatte en forpligtelse til at efterleve påbuddet inden for en af ministeren eller den institution, som ministeren har bemyndiget hertil, fastsat frist. Fristen vil blive fastsat efter partshøring.

Der er i medfør af energisparelovens § 20, stk. 1, klageadgang til Energiklagenævnet over afgørelser, som er truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren efter loven og efter regler udstedt i medfør af loven.

Det forventes, at der i medfør af energisparelovens § 22, stk. 2, vil blive fastsat regler om, at den, der undlader at efterkomme et påbud, straffes med

bøde. For nærmere om straf for overtrædelse af de forpligtelser, som der vil blive fastsat regler om i medfør af den foreslåede § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, henvises til de specielle bemærkninger til §§ 15 og 16.

Bemyndigelsen til klima-, energi- og forsyningsministeren til i medfør af det foreslåede § 17a, stk. 1 og stk. 2, at fastsætte regler, forventes delegeret til Energistyrelsen i medfør af § 4, stk. 1, i delegationsbekendtgørelsen.

Det foreslås med *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1, og til at udstede påbud i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan uddelegere hele eller dele af den forventede myndighedskontrol til en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed.

Det forventes, at Energistyrelsen vil varetage opgaven med at føre tilsyn med reglerne om energiledelsessystemer, energisyn og klimasyn, der forventes udstedt i medfør af den foreslåede § 15, stk. 1 og § 16, stk. 1, herunder udstedelse af påbud.

(§ 17 b)

Det foreslås, at der indsættes en *overskrift*, før § 17 b med titlen ”Gebyr”.

Det følger af forslaget til § 17 b, *stk. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn efter regler udstedt i medfør af § 17a, jf. § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at de virksomheder, der i medfør af regler udstedt med hjemmel i den foreslåede § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, vil blive forpligtede til at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn eller klimasyn, vil skulle betale for myndighedsbehandlingen ved tilsyn efter regler fastsat i medfør af § 17a, i forbindelse med rapportering af gennemført energisyn eller klimasyn og indført energiledelsessystem, herunder også f.eks. fysiske tilsyn.

De opgaver, der vil kunne finansieres efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil være opgaver, som Energistyrelsen forventes at få i forbindelse med tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af § 17a, jf.

§ 15, stk. 1 og § 16, stk. 1, herunder tilsyn med om de forpligtede virksomheder overholder de ved bekendtgørelse fastsatte regler om energisyn, klimasyn og energiledelsessystemer, herunder om rapporteringen er fyldestgørende og om oplysningerne indberettes korrekt.

Formålet med hjemlen er at give mulighed for, at dette tilsyn kan brugerfinansieres. Det vil i givet fald være de virksomheder, der forpligtes til at indføre et energiledelsessystem eller til at gennemføre energisyn eller klimasyn, som vil skulle betale omkostningerne efter en timesats, som ikke overstiger omkostningerne ved administrationen og tilsynet. Gebyret vil blive efterreguleret efter regnskabsårets afslutning, for at sikre balance mellem gebyrindtægterne og de realiserede omkostninger til myndighedsbehandlingen. Dermed sikres det, at hver virksomhed betaler de omkostninger, som er forbundet med behandling af den enkelte aktørs sag, og der er således ikke tale om et fiskalt gebyr.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om opkrævning og betaling af gebyret, herunder at gebyrer vil skulle indbetales digitalt, eksempelvis ved bankoverførsel.

Det foreslås med § 17 b, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17.

Det følger af den foreslåede § 17, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, eller § 16, stk. 1, og at ministeren herunder kan fastsætte regler om betingelser for godkendelse, om registrering, administration og tilsyn i forbindelse med godkendelsesordningen.

Det forventes, at der i medfør af den foreslåede § 17 b, stk. 2, vil blive fastsat regler om, at de virksomheder, der ansøger om godkendelse som energisynsudførende enheder, vil skulle betale et gebyr for de omkostninger, som er forbundet med Energistyrelsens, eller den der bemyndiges hertil, opgaver i relation til eksperternes godkendelse, herunder fornyet godkendelse, tilsyn, inddragelse af godkendelse, registrering og kontrol med de energisynsudførende virksomheder, kvalitetssikring, drift af eventuelle registre og andre IT-systemer samt anden administration vedrørende godkendelsesordningen.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at virksomheder, der ønsker at blive godkendt som energisynsudførende enheder, vil skulle betale et myndighedsgebyr for behandlingen af ansøgningen. Det forventes, at gebyret vil blive fastsat på en måde, så den fornødne mængde aktører på markedet for eksperter, der udfører energisyn og klimasyn, ikke begrænses grundet høje økonomiske markedsbarrierer.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at gebyret vil skulle betales over fire år, hvoraf det største gebyr vil blive opkrævet ved godkendelsen, og et mindre beløb vil blive opkrævet som årligt gebyr. Det forventes, at virksomheder vil skulle have fornyet deres godkendelse hvert fjerde år, og at virksomheder også vil skulle betale et gebyr for denne godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om opkrævning og betaling af gebyret, herunder at gebyrer vil skulle indbetales digitalt, eksempelvis ved bankoverførsel.

Bemyndigelserne til klima-, energi- og forsyningsministeren til i medfør af den foreslåede § 17 b, stk. 1 og 2, at fastsætte regler om gebyrer, vil ikke blive delegeret til Energistyrelsen, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, i delegationsbekendtgørelsen.

Energistirelsens afgørelser vil kunne påklages til Energiklagenævnet, jf. § 20, stk. 1, idet der vil være mulighed for at fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. § 20, stk. 4, nr. 1. Det vil i forbindelse med bekendtgørelsesudmøntningen blive vurderet, om f.eks. afgørelser om opkrævning af gebyr skal kunne påklages til Energiklagenævnet. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om at klager ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 20 stk. 4, nr. 2.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i energisparelovens § 20, stk. 4, nr. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller en anden myndighed, som ministeren i medfør af lovens § 19, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det foreslås med ændringen af § 20, stk. 4, nr. 2, at der inden »§ 19, stk. 1« indsættes »§ 17, stk. 2, § 17 a, stk. 3 og«.

Med den foreslåede ændring vil det således fremgå af § 20, stk. 4, nr. 2, at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller en anden myndighed som ministeren i medfør af § 17, stk. 3 og § 17 a, stk. 3, har henlagt sine beføjelser til, er omfattet af § 20, stk. 4, nr. 2.

Den foreslåede ændring vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at afgørelser truffet af Energistyrelsen eller en anden myndighed eller institution, som ministeren i henhold til § 17, stk. 2 eller § 17 a, stk. 3, har henlagt sine beføjelser angående godkendelsesordningen i den foreslåede § 17, eller angående tilsyn og påbud i henhold til regler udstedt i medfør den foreslåede § 17 a, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.

Til nr. 3

Det følger af den gældende bestemmelse i energisparelovens § 21, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren og Energiklagenævnet kan pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, støttemodtagere omfattet af kapitel 3, store virksomheder omfattet af kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer, som er nævnt i § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven.

Det foreslås med ændringen af § 21, stk. 2, at »store« udgår af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at bestemmelsen ikke begrænses til store virksomheder omfattet af det gældende kapitel 5, og i stedet vil omfatte virksomheder omfattet af det med lovforslaget foreslåede kapitel 5.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med de foreslåede nyaffattelse af energisparelovens kapitel 5 i form af §§ 15-17 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Med nyaffattelsen foreslås det, at det ikke længere vil være definitionen af store virksomheder der afgør, om virksomheden er forpligtet af reglerne, men at det vil være virksomhedens energiforbrug der afgør, om virksomheden er forpligtet til at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre klimasyn eller energisyn.

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren og Energinet kan pålægge virksomheder omfattet af

kapitel 5 at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven.

Dette gælder også i tilfælde, hvor den aktør, der er pålagt at indsende oplysninger har vurderet, at de ikke er omfattet af forpligtelsen. Bestemmelsen vil endvidere kunne anvendes til at pålægge aktører at fremsende dokumentation for, at virksomheden er omfattet af en undtagelse, som der er fastsat regler om.

Bemyndigelsen til ministeren i energisparelovens § 21, stk. 1, er delegeret til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 14, i delegationsbekendtgørelsen, jf. § 19 i energispareloven.

Til nr. 4

Det følger af energisparelovens § 22, stk. 1, nr. 2, at med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 2, § 17, stk. 2, eller § 18, stk. 2.

Det foreslås at energisparelovens § 22, *stk. 1, nr. 2*, ændres, således at »§ 17, stk. 2« udgår af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i energisparelovens §§ 15-17 b. Med de foreslåede ændringer vil der ikke længere kunne meddeles et påbud i medfør af § 17, stk. 2, men efter regler udstedt i medfør af § 17 a, stk. 2. Muligheden for at meddele påbud for manglende overholdelse af regler om energiledelsessystemer, energisyn og klimasyn vil med de foreslåede ændringer fremgå af en bekendtgørelse med hjemmel i forslaget til energisparelovens § 17 a, stk. 2.

Det forventes, at der i medfør af lovforslagets § 17 a, stk. 2, bliver fastsat regler om, at der kan udstedes påbud om opfyldelse af regler udstedt i medfør af §§ 15 og 16, og hvor straf vil kunne pålægges ved bekendtgørelse, jf. § 22, stk. 2.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2024.

Med den foreslåede ikrafttrædelsesdato sikres det, at de med lovforslaget foreslåede bemyndigelser kan træde i kraft tids nok til, at den udmøntende bekendtgørelse kan udstedes den 1. juni 2024 og træde i kraft den 1. juli 2024. Dette vil sikre, at bekendtgørelsen, der medfører direkte konsekvenser

for erhvervslivet, følger de fælles ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet lovgivning samt kravet om udstedelse mindst 4 uger før ikrafttrædelsestidspunktet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at loven ikke finder anvendelse for energisyn med frist for indberetning før lovens ikrafttræden. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at for sådanne energisyn finder de hidtil gældende regler i lov nr. 296 af 17. marts 2023 om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, samt bekendtgørelse nr. 624 af 30. maj 2023 om obligatoriske energisyn i store virksomheder anvendelse.

Således sikres det, at virksomheder med frist for indberetning af energisyn før lovens ikrafttrædelse, vil kunne gennemføre energisyn i henhold til de regler, der var gældende inden den 1. juli 2024. Efter gældende ret skal virksomheder senest hvert fjerde år indberette dokumentation for udført energisyn til Energistyrelsen via virk.dk. Disse energisyn skal udføres af eksperter godkendt af Energistyrelsen. Se nærmere herom i de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.1.

Med lovforslaget ændres blandt andet i indhold, omfang, krav til eksperter, undtagelsesmuligheder, mv. for virksomheder underlagt forpligtelsen om at gennemføre energisyn eller indføre et energiledelsessystem.

Virksomheder med frist før lovens ikrafttræden, der f.eks. har fået godkendt en anmodning om fristforlængelse hos Energistyrelsen indtil efter lovens ikrafttræden grundet særlige omstændigheder, f.eks. utilsigtet produktionsstop, vil således ikke blive pålagt nye forpligtelser som følge af de ændrede regler under udarbejdelsen og gennemførelsen af et energisyn, eller under indførelse af et energiledelsessystem. Sådanne virksomheder, vil frivilligt kunne overgå til de nye regler, såfremt virksomheden ønsker det, f.eks. for at få gennemført klimasyn, og således for at identificere virksomhedens CO₂-besparelspotentialer mv.

Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland, da energispareloven ikke gælder eller kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. energisparelovens § 25.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 296 af 17. marts 2023, som ændret ved [§ 4 i L 26, fremsat 4. oktober 2023], foretages følgende ændringer:
»Kapitel 5 Obligatoriske energisyn m.v. for store virksomheder <i>Energiledelsessystemer og energisyn</i> § 15. Store virksomheder skal minimum hvert fjerde år beregnet fra datoen for det foregående energisyn lade foretage energisyn på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter. Virksomheder som nævnt i 1. pkt. skal herudover indsende dokumentation til klima-, energi- og forsyningsministeren om et foretaget energisyn. Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for store virksomheder, der benytter og vedligeholder et energi- eller miljøledelsessystem, som er certificeret af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller	1. Kapitel 5 affattes således: »Kapitel 5 <i>Obligatoriske energiledelsessystemer, energisyn og klimasyn for visse virksomheder</i> <i>Energiledelsessystemer og energisyn</i> § 15. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at visse virksomheder er forpligtede til at indføre et energiledelsessystem eller til at gennemføre energisyn. Ministeren kan herunder fastsætte regler om følgende: 1) Hvilke virksomheder der er omfattet af krav om at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn. 2) Krav til indhold, omfang, offentliggørelse og anvendelse af kvalificerede eksperter. 3) Krav til rapportering, dokumentation, indberetning, frister, anvendelse af relevante

internationale standarder, når der som en del af det pågældende ledelsessystem er foretaget et energisyn som nævnt i stk. 1. Virksomheden skal indsende dokumentation herom til ministeren. Stk. 3. Ved store virksomheder forstås virksomheder, som ikke falder ind under kategorierne mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Stk. 4. Virksomheden afholder omkostningerne ved at få foretaget et energisyn som nævnt i stk. 1 eller ved at benytte og vedligeholde et certificeret energi- eller miljøledelsessystem som nævnt i stk. 2. § 16. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om 1) krav til energisyn og energi- og miljøledelsessystemer, herunder indhold, omfang, udarbejdelse, rapportering, kontrol og anvendelse af relevante standarder, og 2) hel eller delvis undtagelse for elementer af energisyn, der er dækket af anden lovgivning, og krav til eksperter, der sikrer	standarder og anvendelse af akkreditering- og certificeringsordninger. 4) Hel eller delvis undtagelse fra krav om at indføre et energiledelsessystem eller at gennemføre energisyn. Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de omfattede virksomheder afholder de omkostninger, der er forbundet med at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1. <i>Klimasyn</i> § 16. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at visse virksomheder er forpligtede til at gennemføre klimasyn med fokus på at identificere CO₂-reducerende tiltag. Ministeren kan herunder fastsætte regler om følgende: 1) Hvilke virksomheder der er omfattet af krav om at gennemføre klimasyn. 2) Krav til indhold, omfang, offentliggørelse og anvendelse af kvalificerede eksperter. 3) Krav til rapportering, dokumentation, indberetning, frister, anvendelse af relevante standarder og anvendelse af akkreditering- og certificeringsordninger. Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte
--	--

nødvendige kvalifikationer og uafhængighed. Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om akkrediterings- og certificeringsordninger vedrørende energisyn og energi- og miljøledelsessystemer efter § 15, stk. 1 og 2. § 17. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelse af § 15 og regler udstedt i medfør af § 16. Ministeren kan herunder træffe afgørelse om, hvorvidt en virksomhed er forpligtet til at foretage energisyn. Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan som led i tilsynet pålægge virksomheden inden for en af ministeren fastsat frist at få foretaget et energisyn, der opfylder kravene i § 15, stk. 1, og i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1 og 2.«	regler om, at de omfattede virksomheder afholder de omkostninger, der er forbundet med at gennemføre klimasyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1. <i>Godkendelsesordning for eksperter der udfører energisyn eller klimasyn</i> § 17. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, eller § 16, stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om betingelser for godkendelse, om registrering, administration og tilsyn i forbindelse med godkendelsesordningen. Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bemyndigelse af en institution under ministeret, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation til at godkende og føre tilsyn med eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, eller § 16, stk. 1, og til at opkræve gebyr efter regler udstedt i medfør af § 17 b, stk. 2. Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af en virksomhed eller en anden
---	--

	sagkyndig institution eller organisation, der er bemyndiget til at varetage opgaver i regler fastsat i medfør af stk. 2. <i>Tilsyn og påbud</i> § 17 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. <i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud vedrørende regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. <i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1 og til at udstede påbud i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2. <i>Gebyr</i> § 17 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn efter regler udstedt i medfør af § 17 a. <i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17.«
--	--

§ 20. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren efter loven og efter regler udstedt i medfør af loven. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte anden klageadgang i forbindelse med udbud efter § 7 a. Klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det nævnte Energiklagenævn eller den anden klageinstans, hvis der er fastsat en sådan i medfør af 2. pkt.5). <i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om 2) at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller en anden myndighed, som ministeren i medfør af § 19, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.	2. I § 20, stk. 4, nr. 2, indsættes inden »§ 19, stk. 1«: »§ 17, stk. 2, § 17 a, stk. 3 og«. § 20, stk. 4, nr. 2 affattes således: § 20. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren efter loven og efter regler udstedt i medfør af loven. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte anden klageadgang i forbindelse med udbud efter § 7 a. Klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det nævnte Energiklagenævn eller den anden klageinstans, hvis der er fastsat en sådan i medfør af 2. pkt.5). <i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om 2) at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller en anden myndighed, som ministeren i medfør af § 19, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.
§ 21. Klima-, energi- og forsyningsministeren og Energiklagenævnet kan pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, støttemodtagere omfattet af kapitel 3, store virksomheder omfattet af kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer,	2. I § 21, stk. 1, udgår »store« § 21, stk. 1 affattes således: § 21. Klima-, energi- og forsyningsministeren og Energiklagenævnet kan pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, støttemodtagere omfattet af kapitel

UDKAST

som er nævnt i § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven.	3, store virksomheder omfattet af kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer, som er nævnt i § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven.
§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger af betydning for afgørelser truffet i henhold til § 9, stk. 3, eller oplysninger som omhandlet i § 21 eller 2) undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 2, § 17, stk. 2, eller § 18, stk. 2.	3. I § 22, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 17, stk. 2,«. § 22, stk. 1, affattes således: § 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger af betydning for afgørelser truffet i henhold til § 9, stk. 3, eller oplysninger som omhandlet i § 21 eller 2) undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 2, eller § 18, stk. 2.